

savaş yolu

13

HAFTALIK GAZETE

26 Nisan 1979, Perşembe

Yıl : I

Fiyatı : 10 TL.

YAŞASIN 1 MAYIS !..

I Mayıs, işçi sınıfının en vazgeçilmez, en özlü ve anlamlı geleneklerinden biridir.

I Mayıs, tüm işçi sınıfı şehitlerinin, sömürücülerin tüm kurbanlarının ölümsüz yanlarının, işçi sınıfı yaşadıkça yaşayacak yanlarının simgesidir.

I Mayıs işçi sınıfının birlik, dayanışma, savaşım günüdür.

Burjuvazinin I Mayıs korkusu bu yüzdendir.

Işçi sınıfının, emekçi sınıfların, emeğin dostlarının I Mayıs tutkusu da bu yüzdendir.

Türkiye işçi sınıfı, I Mayıs geleneğini, savaşımı yükselterek sürdürüyor.

Tüm baskılara' tüm engellemelere rağmen...

I Mayıs 1979 Türkiye işçi sınıfına ve dünya işçi sınıfına kutlu olsun.

GEÇTİĞİMİZ hafta, hükümetin ekonomiyi güdüldürme paketinden çıkan yeni bir para ayarlamasıyla açıldı. Başbakan daha bir süre önce, devalüasyon yapacağını kesinlikle ve ökeyle reddetmişti. Ama 9 Nisan'da ilan edilen ve uygulanmasına girilen yeni para ayarlaması gerçekte dolaylı bir devalüasyondan ibaretti. Böylelikle IMF'le anlaşmanın ön koşullarından biri haline gelmiş olan devalüasyon konusuna ulaştırıcı bir formül bulunmuş oluyordu. Aynı günlerde, Tercüman gazetesi, Financial Times'in bir haberine dayanarak, hükümetin IMF'den gizli anlaşma istediğini açıkladı. Belki de bu gizli anlaşmaya devalüasyon konusu da dahildi. Bu haber, hükümet çevrelerine hiçbir şekilde yansınmadı.

Dolaylı devalüasyon Emekçilere yeni yükler...

EKONOMİYİ güdüldürme programı yürütürmücesu adı altında, «tam turyasın»dan sonra, işçi ve turist dövizlerine prim sistemi getirilerek, yeni bir uygulamaya geçildi. Prim sistemiyle, işçi dövizlerine dolar karşılığı önce 47, sonraları da 42 ve 37 lira ödenmektedir.

Bu uygulama ile, CHP ağırlıklı hükümet, iki amaç gütmektedir: Döviz karaborsasını önlemek, deyim yerindeyse, özel kişiler yerine karaborsayı kendisi yapmak istemektedir. Ecevit hükümeti, döviz kaçakçılığını, sistem veri iken CHP ağırlıklı hükümet'in politikası veri iken emperyalist odakların isteği veri iken, ancak yüksek oranlı bir devalüasyona yapmaktaki önleymebildi. Ne varki, böyle bir yöntem, CHP ağırlıklı hükümeti daha da yıpratır. Bu nedenle, hükümet, bu boyutları bir açık devalüasyonu göze alamaz. Alamadı da, CHP ağırlıklı hükümet, bunun yerine dolaylı bir devalüasyona geçti ve onu yaptı.

İkinci, bu yeni operasyona, CHP ağırlıklı hükümet, birinci amaçla yakından ilişkilili olmak üzere, işçi döviz girişlerini artırmak istiyor. Belki, bu yeni önlemler, işçi döviz girişleri bir miktar artırılabilir. Bu döviz artışı, kesinlikle büyük boyutlara ulaşmaz ve döviz darboğazına ciddi bir çözüm getiremez.

Ama, bu uygulama ile yığılıları yeni yükler getirilmekte ve buna karşılık tekelilere yeni fonlar aktarılmaktadır. Hükümet resim kur. 26.5 lira olan 1 Amerikan dolarına karşı, işçi dövizlerine önce 47 ve sonra 42 ve 37 lira, turist dövizlerine de 37 lira ödeyerek al-

Devalüasyon, terör derken sağa tam teslimiyet...

Çasusluk sanığı Savaşman CIA'yı suçladı

Karadeniz'den Savaşman'ın CIA'ya 107 birim gönderdiğini, her gün yalvararak en az bir Amerikan doları istediğini söyledi.

Savaşman, CIA'ya 107 birim gönderdiğini, her gün yalvararak en az bir Amerikan doları istediğini söyledi.

MIT görevlisi Savaşman 17 yıl hüküm giydi

dığı Amerikan dolarını. İşbirlikçi, tekelci sermayeye 26.5 liradan satacaktır.

Bu uygulama ile kimlerden neyin alındığını ve kimlere neyin ödendiğini kavrayabilmek için, sorunu açık bir biçimde ortaya koymalıyız. Türkiye'ye yılda ortalama 1.5 milyar dolar dolayında işçi ve turist döviz girmektedir. Yeni uygulama aynı sınırları aşarak, resmi kura göre, her iki kesimin dövizlerine yüzde 50 oranında fazla fiyat ödemektedir. Bunun anlamı, 1.5 milyar dolar bilyelikliğindeki döviz, resmi kur üzerinden 39 milyar 750 milyon lira ödenmez gerekirken, yeni uygulama ile bu, 59 milyar 625 milyon liraya yükseltildiği olmaktadır. Daha açığı, CHP ağırlıklı hükümet, 59 milyar 625 milyon liraya satın aldığı dövizleri, tekelci burjuvaziye 39 milyar 750 milyon liraya satacaktır. Aradaki fark, tekelci burjuvaziye aktarılan yıllık yeni kaynak, 19 milyar 875 milyon liradır.

Peki bu kaynak, neden hangi sınıfta ve katmanlardan karşılanmaktadır? CHP ağırlıklı hükümet, bu farkı karşılayabilmek için iki kaynağa başvuracaktır. Birincisini Merkez Bankası kaynakları oluşturmaktadır. Bunun da anlamı, karaborsaya para basarak enflasyonu hızla daha da körütmesidir. Bu yöntem ise, bu yükün de, emekçi yığınların sırtına yüklenmesidir.

İkinci, bu farkı, devlet bütçesinden karşılanacaktır. Bunun da iki anlamı vardır: Birinci olarak,

aslında açık olan devlet bütçesinin açıklarını daha da çoğaltmak ve bu açıkları Merkez Bankası kaynaklarından karşılamak ya da yatırımları sınırlamak. Her iki yöntem de, Türkiye kapitalizminin iki bunalmını daha da derinleştirir, yani işsizlik ve enflasyon daha da artacaktır. CHP üst yönetiminin ve CHP ağırlıklı hükümetin verdiği bu yeni uygulamaların anlamı budur.

Terörü ve Doğu'da provokasyonu kimler körükliyor?

BU dolaylı devalüasyon Türkiye halkının sırtına bindirilen, geçitimsiz sınırlarda iki sorunun ön plana çıktığı, daha doğrusu çıkarıldığı görüldü. Bunlardan biri «Doğu sorunu» diye adlandırılan Kürt sorunu, diğeri ise CIA - polis güdümlü terörün yoğunlaştırılmasıydı. Bir sıra birleşik terör eylemi peşpeşe sıralandı. Tümün de yığınlarla «sol»un cinayetleri olarak yansıtıldı, Tekeleci basının sözcükleri, en-

kanlı fotoğrafları birinci sayfa tarafından renkli basarak «Kan gövdeyi götürüyor» manşetlerini attılar. Bu arada sağ terör eylemlerinin suskunluğu geçirildiği dikkatten kaçmadı. Bu terörist eylemlerden biri de Şekerbank eski müdürlerinden Ömer Sunar'ın öldürülmesi olayı oldu. Tek başına bu olay bile birleşik terörün kundaklayan ve yönetenlerin, aslında emperyalistimin ve yerli işbirlikçilerinin gözde her öğütleri olduğunu gösteriyordu.

Sunar'ı öldürenler cinayeti solcu teröristlerin işlediği izlenimini yaratacak bir de mektup bırakmışlardı. Yaşar Uğur Mumeç'un bir gün önce Cumhuriyet'te Sunar'ın MHP'li Gün Sazak'la olan ilişkilerini açıklayan bir yazı yayınlanmış olması, saati yayın organlarının aradığı bilgiyi tamamlamaları için yeterliydi.

Orsya, solcu terörist izlenimini yaratmaya çalışılanların acemi işçiler olduklarını anlamak için Türkiye'deki olayları öyle çok yakından incelemeye bile gerek yoktu. Katiller cinayeti işledikleri yere bırakılan mektupta öyle şeyler yazmışlardı ki, bu görüşler hiç bir sol terörist grup tarafından savunulmamaktaydı. Bu arada ne kadar saklamaya çalışırsanız çalışsınlar bir de Ömer Sunar'ın durumu vardı. Sunar 22 yıldır işgal altında bulunduğu Genel Müdürlükten biraz da mecur birakıldığı için istifaya emtişti. Nisan ayı başında toplanan Şekerbank Genel Kurulunda Maliye Bakanığı yetkilileri Şekerbank'taki yolsuzlukların birer birer gökümünü getirmişler ve Ömer Sunar'ın çekilmesi gerektiği görüşünü savunmuşlardı. Bankanın önemli ortaklarından olan Şeker Şirketinin bir süre önce yapılan ve değiştirilen yönetimi de banka yönetim kurulunun değiştirilmesinde etken olmuştu.

Ömer Sunar göreve bulunduğu süre içinde türlü karantik işlere girmişti. Daftalın kredilerden banka genel müdür yardımcılarını haberdar ediydi. Bankanın merkez şubesinde MHP Genel Bas-

kani Alpaslan Türkiye'nin adına hiç para yatırmadan açılan hesap vardı. Ve asıl önemli Şeker Bank'ın da ortak olduğu bazı şirketler vardı ki, bu şirketlerin büyük ortakları Gün Sazak gibi sivilci faşistlerdi.

Omer Sunar görevden ayrılmadınan hemen sonra evinde vuruldu. Sunar MHP ve MHP'lilere ilişkin kirlî işlerin hemen tümünü bilmekteydi. MHP'nin finansmanı hakkında ayrıntılı bilgiye sahip olan ender kişilerden biriydi.

Sol teröristlerin üzerine atılmak istenen cinayet kimiyi ya da klmilerin işlediğini polis anlamalı bir şekilde araştırırsa, kuşkusuz altından karantik pek çok iş çıkarılır.

Ana bu arada teröristler boş mu duyuyorlardı? Hayır. Tüm hafta boyunca «söylenişleri sürdürdüler ve aralarında doğrudan bulunan ajanların güdümlüyle reya dolaylı yönlendirmelerle, tekelcilerin sağ güçlerin, faşistlerin senaryosunu yazdıkları bir oyunun aktörleri oldular.

Oyunun bir yanı da Doğu'da tezahurlanıyordu. Bu konuda Savaş Yol'u'nun 5. sayfasında gerekli yorum ve haberler yer almıştır.

MIT
ve
Savaşman
olayı

EMPERYALİZMİN CIA eliyle Türkiye'de tezahurladığı provokasyon, CIA deyimli «detabilizasyon» operasyonunda MIT'in yeri, geçtiğimiz günlerde yeniden gündeme ve tartışmaya geldi.

Aslında çok önemli bir olay olduğu halde, kamuoyunun dikkatinden ustaca kaçırılmak istenen MIT istihbarat eski Başkan Yardımcısı Savaşman'ın davası hükme bağlandı ve Savaşman CIA ve Entelljans Servis hesabına casusluk yapılmaktan 17 yıl hüküm giydi.

MIT içindeki kanatların birbirlerini yıpratma ve yeme operasyonlarının bir parçası olduğu çok önceden basına bile yansımış olan Savaşman olayının kahramanı, hüküm giydikten sonra, gazetecilere şunları söyledi:

«Bu, MIT'in mahkûmiyetidir, benim değil. Hergün, yüzlerce en gizli bilgi Amerika'ya, Almanya'ya veriliyor... «CIA, MIT içinde denen çarkın bir dişlisidir. Bu dişli sökülüp atılmadıkça, MIT gerçek niteliğine kavuşamaz»

CIA, MIT, son günlerde Türkiye'de tezahurlanmak istenenler konusunda Savaşman'ın sözlerinden başka bir kanıtta pek de ihtiyacı kalmıyor.

Ve
Ecevit
sağa
teslim
oldu

BU gelişmeler, 14 Nisan'da, 6 bağımsız Bakan'ın, hükümeti uyarmalarıyla ve aslında tekel-

rin, sağ güçlerin Ecevit'e verdikleri bir muhtıra anlamına gelen deklarasyonların kamuoyuna duyurulmalarıyla noktalandı. Çılar, sükı-yönetimli yeterli bulmayan, bazı demokratik gelişmeler olabileceğinden kuşku duyan ve Türkiye demokrasi güçleri üzerine yeni baskı ve terör getirilmemesi isteyen çevrelerin ortak istemlerini yansıttı-yorlardı. Bu muhtıranın yorumu, Savaş Yol'u'nun 4. sayfasında yer almaktadır.

İşin sonucu ise, Ecevit'in, Ç'ların muhtırasındaki her noktayı kesinlikle kabul etmesi, yani tekelciler, sağa bir kez daha boyun eğmesi oldu. 17 saat süren Bakanlar toplantısından çıkan bir bağımıza, nasıl bir sonuca varıldığı sorulduğunda alınan cevap ilginçti: «Tüm noktalar kabul edildi.» Aslında «tekelcilerin, demokrasi

düşmanlarının tüm istemleri kabul edildi» denmesi gerekiyor.

Bu teslimiyetin sükıyönetimin genişletilmesi ve gereğesine 141-142'nin ihlalinin de dahil edilmesi anlamına geleceği daha o günden bilinmekteydi. Bu satırlar yazıldığı sıralarda, henüz sükıyönetimin uzatılma kararı gülm gelmemişti. Ancak, daha güminden, bazı öde-yelerde bulunmak falcilik olmayacaktı.

Böylece son günlerdeki CIA-MIT - - Emperyalizm - tekelciler güdümlü plannın noktalanmasına doğru bir yeni adım atıldı.

Demokrasi güçlerini, belki güc, ama savaşın bir an bile bırakılmaması, birlik sorununun ise yaşamsızlığını kesinlikle kavranması gereken günler bekliyor.

1 MAYIS 1979

Yorum

1 MAYIS, tüm emek dünyası için birlik, dayanışma ve savaşım gündüdü. Ve dünya emekçileri, yuvayı yakın bir ştreddir, 1 Mayıs'ları, yığın-sal çıkışlarıyla dünyanın dört bir yanında kut-luyor.

NE VAR Kİ, tarih bize, tüm 1 Mayıs'ların birbiri-nin aynı olmadığını, olamayacağını gösteriyor. Bir kere, yaklaşık 90 yıl boyunca 1 Mayıs'lar yeni anlamlar kazandı, içeriği zenginleşti. İkincisi, gerek uluslararası ve gerek-siz ulusal düzeylerde, sınıf savaşımının kesin-leştiği, irtileştiği ve devrimci savaşımın yükseldiği denemelerdi. 1 Mayıs'lar daha bir anlamlı, daha bir yığınal oluyor, olmalıdır da.

TÜRKİYE işçi sınıfı, emekçi yığınlar, tüm ulusal demokratik güçler için 1 Mayıs 1979, bu açıdan hayati bir önem sahiptir. Türkiye emek-çileri açısından, 1 Mayıs 1979'ü öteki 1 Ma-yıs'lardan ayıran, bu yitki 1 Mayıs'a can alıcı bir önem kazandıran pekçok haklı neden var-dir.

BUNDAN 16 ay kadar önce, halkımızın savaşım sonucunda, faşist karması MC hükümeti yı-kıldı gitti. CHP ağırlıklı hükümet işbaşına geldi. CHP yöneticileri, halkımıza faşist odak-ların üzerine gideceğini, sürekli tirmanan faşist terörün durdurulacağını, faşist katil-lerden hesap sorulacağını vadedti... İşsiz-lik, pahalılık durduracağını, tüm antidemokratik yasa ve uygulamaların ortadan kaldırılacağını söyledi...

CHP AĞIRLIKLILIK hükümet, 16 aydır işbaşında bu-lunuyor. Şimdi yığınlar soruyor: CHP üst yöneticileri ve CHP ağırlıklı hükümet ne söy-lekti, ne yaptı? Halka neler vaatetti, buna ka-sıdık, bu vaatdiklerinin hangisini yerine get-irdi?

İŞSİZLİK durmaksızın daha da arttı. Hayat pahalılığı, enflasyon, emekçi yığınlar için dayanılmaz bir yük oldu. Son bir yıl içinde fiyatlar yüzde 75 oranında arttı. Bunun üstüne CHP ağırlıklı hükümet, son getirildiği zam paketi ile hayatı en az yüzde ellî daha pahalılaştırdı. Emperyalist odakların, işbir-likçi tekelci burjuvazinin neden olduğu bu-namların tüm yükünü, emekçi yığınların artına yaktı.

HÜKÜMET, faşist odakların üstüne gitmedi, gide-medti. «Sağa da, sola da karşıym» gibi, tutar-sız sakat ve ikirektil bir politika güden

CHP üst yönetim ve CHP ağırlıklı hükümet, faşist terörün önüne geçemedi. Faşist katil-celerinin silahlı, bombalı saldırıları, irticî ve yurtseverlerin sürekli katledilmesi önlenemedi.

CHP üst yönetimi ve CHP ağırlıklı hükümet, teslimiyetçi bir politikanın kaçınılmaz sonucu em-peryalist odakların, işbirlikçi, tekelci sermayenin iktidarene boyun eğmesi 13 ilde sükıyönetim ilan edilmiş. Sükıyönetimin, uzun süreden beri süreli ve planlı tirmandırılan faşist terörün ilk hedefi, faşist odakların irticî bir adı-mı oldu.

SON GÜNLERDE, gerekli güçleri, hükümet içinde-ki tekelci sermayenin en açık destekçileri du-rumundaki altı bağımsız Bakanın - verildiği muhtıranın Ecevit tarafından eksiksiz kabul edildiği gerilim, sermaye ve enlnde sonunda faşizm karşısında, sonuçlarını önümüzdeki günlerde açıkça göreceğimiz yeni bir seri adım oldu ve Türkiye demokrasi güçleri yep-yeni tehlikelerle karşı karşıya geldiler.

İŞTE bu nedenle, 1 Mayıs 1979, geçtiğimiz 1 Ma-yıs'lardan ayrı bir önem, ayrı bir özellik taşıyor. Faşizmi geriletmek, faşizm tehlikesini tümden ortadan kaldırmak, antifaşist savaşı-mın antiemperyalist, antitekelci savaşımına aynı potada birleştirmek ve bütünleştirilmek, bugün her zamankinden daha büyük önem taşıyor.

FASİZMİ yenmenin, emperyalizmin ve işbirlikçi tekelci burjuvazinin ekonomik ve politik ege-menliğine son vermenin yolu da, ulusal de-mokratik güçlerin cephe ve eylem birliğini gerçekleştirirken geçiyor. İşte 1 Mayıs 1979'a öteki 1 Mayıs'lardan ayırdeden temel özellikler de budur. 1 Mayıs 1979 ulusal de-mokratik cephenin havayatta geçirilmesinin, tüm ulusal demokratik güçlerin cephe ve eylem birliğini sağlanmasını yolunda yeni ve irticî adımlar atılmasının platformu olmalıdır. Güden koşulları, bunu dayatıyor, bunu gerektiriyor...

1 MAYIS 1979'u, işçi sınıfının birliğini, tüm ulusal demokratik güçlerin cephe ve eylem birliğini gerçekleştirirken önemli bir adımı yapalım. Bu amaçla, 1 Mayıs 1979'a yığınal ve birikimli katılım. Gücümüzü, dostu düşmana bir kez daha gösterelim...

HAYDI 1 MAYIS 1979'A!

savaş yolu

6 BAĞIMSIZ BAKAN OLAYI

Tekellerin hükümeti destekleme koşulları

CHP ağırlıklı hükümette yer alan 6 bağımsız bakanın açıklamasına en çok sevinenlere dikkat ederseniz, bu deklarasyonun ne adına ve ne için verildiğini anlamakta güçlük çekmesiniz.

Gerçekten de, 6'ların deklarasyonu duyulur duyulmaz başta Türkiye olmak üzere arduvandan Fevziyelik tekellerin sözcüsü MİSK ve tüm geri-

ci, faşist kişi ve kuruluşlar bu kimseleri kutlama yarışına girdiler... İşbirlikçi tekelci sermayenin son yıllarda dayattığı «Geniş tabanlı hükümeti» kurma işini üstlendiğini söylemekten çekinmeyen «Ulusal Damat» ise her-
«Bundan sonra yeni hükümet formülü arana dem ki olacak» dedi...
6'ların deklarasyonunun

kamuyuna yansması sonucu tekelci sermayenin sözcüleri, «Hükümetin çatırdadığını», «Hükümet içinde yumsuzluğun had safhaya vardığını» söylediler. İşbirlikçi Tekelci sermayenin sözünü çullandı. 6'ların «çalışmanın haklı olduğunu, Ecevit'in istemlere net ve açık cevap vermesi gerektiğini» yazdılar.

Ecevit hükümetinin tekelci politikasına kayıtsız şartsız uymasını istedikler.

Gerçekten de deklarasyonda yer alan «Bölüclük», «aşırı sol», «Derneklerin tahakkümü» ve «141 ve 142'nci maddelere karşı çıkılması» gibi konular Türkiye'de egemen burjuvazinin yıllardır dilinden düşürmediği karşı propaganda maddeleridir.
6'lar «Bölüclüğe göz yumulduğuna» söylerken, ve bu na karşı önlem alınmasını isterlerken, 13 ilde varolan işyerlerinin kapsamını gerektiriyor. İşçilerin ve amacını genişletmeye yönelik bir pazarlık ve dayatmayı getiriyorlar.

Bu isteğin gerçekleşmesi halinde, birçok ilerde ve demokrasinin «Kürtçülük ve Komünizm propagandası» yaptıkları gerekçeyle siyasetin mahkemelerine gönderilmeleri söz konusu olacak.

Böylelikle 6'lar, tekelci sermayeden, sağ güçlerden açık faşistlere kadar uzanan bir yelpazenin ortak kuzucusu olan demokratik hak ve özgürlüklerin genişletilmesi kuzucusu hükümet ve CHP'ye karşı bir tehdit dönüştürüyor. Hem de tam ne zaman? Zamanlamaya özel olarak dikkat etmek yarar var. Tam «Doğu'da birşeyler olduğu» yani ulusal sorun ön plana çıkarak Doğu'da emperyalizm güdümünü provokasyonlar ve Kürt halkı üzerine ilerletmeler, demokratiklerine yani baskılar ve terör uygulamasının planlandığı bir sırada. Ve tam, siyasetin ve antidemokratik koşullarına rağmen 141 ve 142 maddelerin kamu vicdanında artık dayanılmaz ve «acıdır» bğının vurgulanmış olduğu, 141-142'nin Meclis gündemine geldiği bir sırada. Ve yine, siyasetin ulusal sorun kararı arifesinde... Böylece de, 6'ların sözcüsünü bulan güçler, siyasetinden sonraki yeni bir karşı devrimci gerici adımı atması oluyorlar.

6'ların deklarasyonunun özünü meydana getiren «bölüclük» ve «141-142 maddelerin kaldırılmaması» dayatmalarının amacı bu. Yoksa, aslında 6'ların safında yer alan maocu Aydınlık gazetesinin 6'ları temiz çıkarmak

çin yazdığı gibi bu istem, 6'ların 141-142 konsundaki tutumlarına, özgürlüklerini kaynımlanmıyor. Aksine, 6'lar ve sözcüleriyle güç tıkları güçler, demokratik özgürlüklerin önemini çok iyi kavıyorlar.

«Bölüclük» konusundaki dayatmanın getireceği sonucu yine Bakanlar Kurulu İçişleri Bakanı Fehmi Güneş dile getiriyor. Güneş, Doğu'da girişilecek «karşı siddet» bölüclüğe hıslandıracağını söylüyor. İçişleri Bakanı'nın bu sözleri söylemesi, 6'ların Doğu ile ilgili planlarını, daha doğrusu işbirlikçi tekelci sermayenin Doğu'da girişileceği işlediği operasyonun boyutlarını sergiliyor.

Deklarasyonda yer alan maddelerin biri de ekonomik bunalmın çözümlü konusundadır. İvedi güç yardım ve kredilerin bulunması... Bunun anlamı ise çok açık 6'lar, işbirlikçi tekelcilerin sözcüleriyle istenmişler ve IMF gibi emperyalist finans kurumlarının tüm istemlerine boyun eğmesini ve krediler bir an önce alınması demeye getiriyorlar.

Bugün CHP ağırlıklı hükümet, işçi sınıfına, emekçi halka ve geniş emekçi yığınlarına yaslanma yerine tekelci güçler için çalışıyor. 6'ların bakınıcı, CHP ağırlıklı hükümetin ve onun başı Ecevit'in tekelci terörün tam başı Ecevit'e destek alabilmesi için daha net yapması gerektiğini gösteriyor...

Tüm gürlü ve partının anlamı budur.

6'ları destekleyen güçlerin basındaki sözcülerinden Terziman gazetesi «Ecevit teslim oldu» başlığını attı... Evet, gerçekten de Ecevit ve CHP'nin sağ sosyal demokrat yönetimi, tekelci ve demokrasist düşmanlarına bir kez daha teslim olmuştu. Bu durum önümüzdeki günlerde Türkiye'deki antidemokratik güdük ve faşist tiranlığı gündelendirilecek. Ve, tekelcilerin ve onların yerli ve yabancı öfdesinler sonu olmayacağı sosyal demokrasist bir kez daha en acı deneyler pa hasına geçecektir.

Bireysel terörizm karşı savaş günceldir

İki aylık siyasetin dönemecinin sonuna yaklaşıldıkten, kendilerine MİSPB, THKP-C Eylem Birliği, TIKKO vb. adlar takması bazı gruplar, ardarda bireysel terör eylemlerine giriştiler. Karakol basına, polis-bekçi öldürme, Amerikalı subay vurma, soygunlar yapma gibi eylemler, son günlerde yoğunlaştı.

Burjuva basını, kendilerini «solcu», «devrimci», «Marxist-Leninist» diye tanıtan grupların bir terör ve saldırgan eylemlerini manşetlere çıkarıyor. Böylece genel olarak sol hareket, kamuyoyuna yıpratılmasına çalışılıyor, genel halk yığınlarına «anarşist» olarak tanımlamak isteniyor. Aynı şekilde faşist hareket, terörizm gerek kaynağı perdenlerken, olaylar eskiden alınımsız «sağ-sol» çatışması kışkesinden bile çıkarıyor, «solun saldırgan» olarak gösteriliyor.

Söz konusu grupların eylemlerini, geniş yığınlarına «solun kötü tanıtılmasına» başkalarına sol üzerinde yoğunlaşmasına, antidemokratik uygulamaların artmasına yardım ediyor. Teröristleri arama bahanesiyle arada işçi mahalleleri, ilerde dernekler basılıyor, burularda koluk kuvvetlerine terör estiriliyor. Büyük kentlerdeki işçi yatakları altüst ediliyor. Devrimcilerin, işçi sınıfı militanlarının savaşım olanakları kısıtlanıyor. Kısaca, bu grupların eylemleri «solun tam anlamıyla bir provokasyon oluyor.

Böylece işçi sınıfı hareketine, demokrasist güçlerine karşı genel bir saldırıya geçme amaçındaki genelleştirilmiş eylemleri olanaklar sağlanıyor.

Bu eylemlerini yapanlar, aslında bir avuç azınlıktır. Belli bir tabanı olan ve genellikle «sol» güçlerini benimsenmiş bazı gerici örgütleri bile, bu eylemlerleri desteklemekte midir. Ama silahlı mücadele temelidir, «politiklemiş askerî savaş» ebediyatıyla ve Mahr Çayan efsanelerleyle tabanlarını ayakta tut-

maya çalışın bu gençlik örgütleri, bu yapıları kendilerinin de kinadıkları terör grupları için elverişli bir adam devşirme alanı olmaktadır.

Açıkır kılı, bu terör grupları, doğrudan yerli-yabancı gizli servislerle silahlı kaçakçılığı sebebekleriyle bağlantılıdır. Tüm eylemleri, bölüseli bir yönlendirilmeyle, bölüseli veya sızmayı katılmaktadır. Son olarak siyasetin ulusalına karar öncesinde, 1 Mayıs'ın yaklaştığı, işbirlikçi tekelci burjuvazinin işçi sınıfına, sola karşı bir saldırıya hazırladığı bir dönemde, bu tür eylemlerini yoğunlaşması bir raslantı değil, açık bir göstergedir.

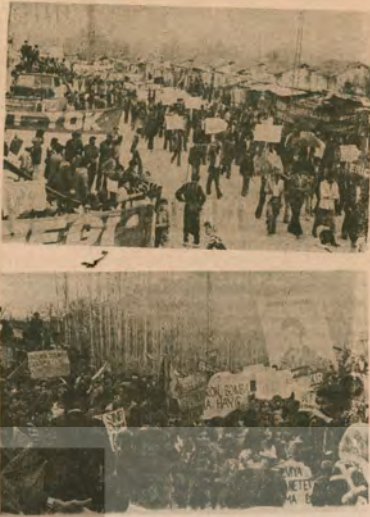
Sorun, artık 12 Mart dönemindedir olduğu gibi, iyi niyetli, yurserver, antitemperyalist grupların küçük burjuva macecahçılığı içinde yanlış bir takım savaşım biçimlerini uygulamaları, «sol» sapaımlendirmesi; durumundun çıkması, bunu çok astmız. Söz konusu olan, doğrudan faşist tiranlığı örgütleyen halk düşmanlarının güdümünde, sol maskesi takılan terör örgütleridir, cetereleridir. Provokasyonları her zaman egemen sınıflarla bağlantılıdır, bitinen bir gercektir. İtalya'daki Kızı Tuğaylar Federal Alman ya'daki RAF gibi, bunlar da, burjuvazinin baskıyı artırmayı planladığı dönemlerdeki matasalarıdır.

Halk yığınlarını devrimci fikir ve örgütlenmelerine sokmaya ve faşist tiranlığı hıslandırılmaya yol açan bölüsel eylemlere, ardıcı karşı çıkılmak gerekiyor. Bunların ilerde hareketleri işçi sınıfıyla kombinlenmiş pratik yakından ilşkileri bulupnadağı, gerçek ritüetleri, belgelerle ortaya koymalı, bu gruplar özellikle genelleştirilmiş terör edilmelidir. Bireysel terörizme karşı olduğumuz işçi sınıfı öneçliğine, devrimci, halk inandığını söyleyen herkese, bu konuda görev düşmektedir.

LİCE KÖYLÜLERİ SESLERİNİ YÜKSELTTİ

Doğu'daki provokasyon zincirinin bir halkası kırıldı

Lice'nin nüfusu 5 bin dolayındadır. 31 Mart günü, saha saat 06.00'da toplanmaya başlayanların sayısı beş bini çoktan aştı. Lice'de, Lice'nin yoksul halkı, civar köyler, Lice'ye aktı... Türk ve Kürt emekçiler mitingde, savaş alanında «Toprak, ekmeğe ve özgürlük için», «Ulusal baskı ve ayrımcılığa karşı savaş için» genelendiler. Gerçek faşist çevrelerin «Bölücülük» edebiyatına karşın mitingde gelenler, «Gün, gericiliğe, ırkçılığa, sövenizme karşı savaş gündür», «Gün, Türk ve Kürt halkının birliğinde faşist tehlikeye, emperyalizme karşı güçlerini birleştirme gündür» diye haykurdular.

Lice Köy Dayanışma Derneği, TÖB-DER, İGD ve İKD Lice şubelerinin ortak örgütlediği mitingde Ortak Şişgan, Şakiat, Sisi, Pıçar, Zazra, Fıs, Ceneruz, Nenyas, Tuti, Çelik, Hawri, Ganakeh Dergam, Comelas, Biryas, Jacok, Pirik, Heravy, Titi, Hendif köylüleri katıldılar. Mitingde, Lice Köy Dayanışma Derneği Başkanı Mehmet Karabulut, BANK-SEN 9. Bölge organizatörü Fevzi Karadeniz ve İGD Güneydoğu Temsilcisi İstifendiyar E-yüboğlu birer konuşma yaptılar.

Mehmet Karabulut konuşmasında, depresim bir kader olmadığını vurguladı. Depremden buyana 4 yıl geçmesine karşın, konut yapılmadığını yapılanların ise bölge köullerine ve iklimine uygun olmadığını anlattı. Karabulut sözlerini, «Lice köylülerinin örgütlü sesini, işçilerin sesine katmalıyız. İşçi-köylü bağlaşıklığını yaratmalıyız diyerek tamamladı.

Fevzi Karadeniz, zaman zaman kürte geçtiği konuş-

masıyla köylülerle diyalog kurdu. Onlara kendi dilleriyle le sestendi. Alan, «Faşizme Geçit Yok», «Ulusal Baskıya Son», «Ana Dilde Eğitim» beşleriyle inledi. Lice - Miting, İstifendiyar Eyub - oğlunun öncülüğünde Lice köylülerinin yanında olduğunu belirten konuşmasıyla son buldu.

Lice'de köylülerin bu yığınsal mitingi bir geçteği bir kez daha gösterdi «Burjuva zinin, gerile faşist güçlerin yığınların savaş alanında çikmasından nasıl korktukları n.

Miting öncesinde, Lice Kaymakamı tüm köy muhtarlarına bir yazı göndererek mitingde katılımı engellemek istedi. Diyarbakır Valisine gitti. Mitingi engellemek için elinden geleni yaptı.

Tüm bunlar kaymakamın «göreviydi! Ama, kimileri de bu türden görevler üstlenmekte kaymakamı aramadılar. Kürt halkının hakkı savaşımını burjuvazinin ve servetenciligin peşine takmak

isteyenler mitingi engellemek istedikler. Kürt burjuvazinin ve toprak beylerinin sözcüleri miting öncesi iki bil dileri yayımladılar. Miting gün olay çıkmasını, mitingi düzenleyenlerin komünist olduklarını söylediler.

Teğahlanmaya çalışılan provokasyon başını KDP (Kürdistan Demokrat Partisi) çekiyordu. Sozde Kürt halkına özgürlük getireceğini söyleyerek bu halka ihanetinden başka birşey getirmeyen, ABD emperyalizmi ile sarmas dolaş olan emperyalizmden güç ve yardım alırlar Lice mitingini provoke etmek istedikler.

KDP'elerin tek propagandası, tek ugrası, miting süresinde antikomünizm yapmak TKP'ye saldırılmak oldu. Bunlar kimi küçük burjuva sancıları ve polis gücümün gruppeklere da desteklendiler.

Miting dağıldıktan önce, hep bir ağızdan ant içtirdi. Binlerce köylü, Lice'li, hep bir ağızdan haykırdı:

«Biz emekçiler, Biz köylüler, Faşizme, emperyalizme ve sömürüye karşı Bağımsız demokratik ve ıleri bir Türkiye için Birkimadan, usanmadan, yılmadan

Sonsuz kadar mücadele edeceğiz Emekçilik şerefimiz ve yurkserverlik namusumuzdur»

And içtirdi. Lice mitinginde köylülerin haykırışı, emperyalizme işbirliği yapan, Kürt ağalarıyla flört eden KDP'nin yüzüne bir samar gibi indii. Doğu'daki provokasyon zincirinin bir halkası kırıldı.

Ulusal sorun ve bölücülük

TERCÜMAN ve benzeri tekelci sermaye sözcülerinin «Doğu'da birşeyler mi oluyor» türünden haberlerini, yüksek rütbeli komutan ve yetkililerin İrandan ve İrak'ta işkileri sıkıştırmaları izledi. Ardından Başbakan «bölücülük» vurgulamasını yaptı, «Doğu'da birşeyler olduğunu» açıkça söyledi. Demirel lerin, Türkiye, «bölücülük tesbiti yetmez, bölücüler elerini kırsımlara çıktıklarını yükselttikten, bağımız altı bakan, özünü «bölücülere karşı kesin tedbir alınmasını» meydana getirdiği muhtıralarını kamuoyuna açıkladılar. Ashında altı bakan sermaye çevrelerinin ve sağın görüşlerinin tercümanı oluyorlar, ve skıyönetiminin Doğu illerine yaygınlaştırılmasını, «kürçülük» başta, 141-142'nin skıyönetim gerekeceğine dahil «edilmesi» istiyorlar, böylece Kürt sorunıyla ilgili, Doğu'da teşehhlanan ve uluslararası boyutlar kazanan provokasyon bir yaygını meydana getiriyorlar.

Türkiye Cumhuriyetinin tarihinde, tüm büyük antidemokratik saldırıların başlangıç noktasını, ege men güçlerin baskıları, tutumları ve provokasyonlarıyla çıkmaza sürüklenmiş Kürt sorunu meydana getirmiştir. 1979 Türkiye'sinde İnan ve İrak'da sürmekte olan politik değişimler birlikte, bir kez daha Kürt sorunu, antidemokrasinin trumandırılış sürecinin başlangıcı haline getirilmek istenmektedir. Bunun yanında, bugün Kürt sorunu, her zamankinden daha karmaşıktır.

Egemen güçlerin «bölücülüğe çıktıkları, ashında ulusal baskıyı sürdürülmenin her zamanki gibi «milliyetçilik» maskesi altında saklanmasıdır. Bölücülük varsa, bu, Doğu'da provokasyon tezgahları, yanların, emperyalizmin, CIA, sabık SAVAK ajanları ve MIT ajanlarının işbirliğiyle tezgahladığı büyük provokasyon yaratmaya çalıştığı «Türk ve Kürt emekçilerinin bölme bölücülüğüdür».

Bugün burjuvazi, Kürt halkına karşı yeni bir terör operasyonunu hazırlıyor. Bu operasyonun dozası, sonuca her zaman demokrasi güçleri, özellikle de komünistler üzerine yeni baskıların yoğunlaşması olacaktır.

Ulusal sorunda, burjuvaziyle işçi sınıfı ve onun örgütlü politik gücü arasındaki yaklaşıp farkının temeli sınıfsaldır. Burjuvazi ulusal gruplara karşı, haklılara karşı her zaman baskı terör, zorla özümsemeye politikası izlemiştir. Bu tutumun aksine, işçi sınıfı ve onun örgütlü gücü, halkların kardeşliğini, iki kardeş halkın, Kürt ve Türk halklarının sömürüye, baskıya, emperyalizme karşı dostça, gönüllü birliğini istiyor. Bunun için savaşıyor.

Burjuvazi, emperyalizm bağlantılarında, Kürt halkına karşı yeni baskılar tezgahlar, burjuvazinin politikasını kimler destekliyor? Kürt sorununun daki politikatında, burjuvazinin ve emperyalizmin bilinen politikaları bir yana, burjuvazinin safında yer alan Kürt burjuva milliyetçileri ile, işçi sınıfı ve onun örgütlü gücü karşı karşıya yer alıyor. Türkiye dışında bulunan ve bölgedeki çeşitli devletlerdeki, ülkelerdeki Kürtleri burjuvazinin baskıya atıldığı birleştirme körüslüye hareket eden KDP'leri, Kürt köylüsününün ekarlarına çoktan beri ihanet ettirir, bu ihanetlerini sürdürüyorlar. Bu Barzancı grup, bölgede emperyalizmin antisosyetizmin, antikomünizmin aracı oldu. Bu niteliği yüzünden de, sosyalistler TKP'nin bu grupla işli kurması, onlara arka çıkması hiç de beklenmeyen bir gelişme değildir. Türkiye toprakları üzerinde, emperyalizmin «böl-yönet» politikasının aracı olan KDP'yi aynı politikamın diğer bir aracı olan maocular destekliyor.

Bilinen ve denemmiş bir gerçek var, bölgede cadıkazın kaynatma hazırlıkları yoğunlaştırılmışken ve bu hazırlıklar tüm Türkiye'de demokratların kapışmak üzereyken, ulusal sorunun tek çözümü Türk ve Kürt emekçilerinin, işçi sınıfının politik öncülüğünde birliktedir. Bunun dışındaki çözümler, emperyalizmin ve burjuvazinin ağına düşmeye, provokasyonlara yen olmaya mahkumdur.

Hazırlanan provokasyonlar, gerçek bölücülerin «bölücülüğe çıktıkları, işçi sınıfının ulusal soruna doğru ve ilkel-yaklaşımları sapırmaz, geriletmez.

Ulusal sorunun hakları yarızana çözümününün tek züvencesi halkların, ulusalın kendii yazgılarını kendileri belirleme temel ilkesi ışığında, Kürt halkının tüm haklarını savunma ve savunacak olan gücü, Türkiye işçi sınıfı ve onun politik hareketidir.

Petkim-İş Genel Kurulu sınıf ve kitle sendikacılığının zaferiyle sonuçlandı

ANKARA. — DISK'e bağlı Türkiye Petrol ve Kimya Sanayi İşçileri Sendikası Genel Kurulunda sınıf ve kitle sendikacılığı ilkelerini benimsemiş adaylar yönetime geldiler. Sendikanın eski genel sekreteri Mustafa Karadayı Genel Başkan olurken Anıtalpa Şube Başkanı A. Kadir Güler Genel Başkan Vekili, İzmir Şube Sekreteri Kâmil Deriner Genel Sekreter seçildiler. Mersin Şube Başkanı ve kilit ve grevdeki soda işyeri baştemsilcisi Derviş Şerif Kartal Şube Başkanı İsmail Okumuş ise Kartal şube delegesi Alemdar Kimya Sanayi baştemsilcisi Niyazi Kızılay ve Ankara Şube Başkanı Adil Şimşek de Genel Yürütme Kurulunun diğer üyeliğine getirildiler.

Petkim-İş Genel Kurulu iki gün devam etti. Genel kurulda ilk gün konular konuşuldu. DISK Genel Başkanı Abdullah Baştürk ve DISK Genel Sekreteri Fehmi İşikler'in salona girişinde susan delegeler Maden-İş Genel Başkanı Kemal Türkler ile Genel Başkan yardımcısı Mehmet Karaca'nın girişinde de ayağa kalkarak «Şaşım Geçti Yok», «Yasasın Maden-İş, Yasasın DISK» şeklinde slogan attılar. Baştürk'in konuşmasından sonra Türkler söz aldı. Daha sonra konuşan Fehmi İşikler sendikacılıkta larda tek tip tüzük uygulamaları çalışmaları devletin etkiğini söyledi. Maden-İş'in tüzüğünün anti-demokratik olduğunu öne sürdü. İşikler'in konuşmasından sonra tek rak söz alan Maden-İş Genel Başkanı Türkler Maden-İş'in tüzüğünün işçi sınıfını dışladığını tarafsızca tespit ettiğini söyledi. Türkler gerekçelerin de yönetime seçilecek işçilerin Maden-İş eğitiminin geçmişinin zorunlu olduğunu belirtti ve «İşkılar da eğer bu eğitimlere geçmiş olsaydı şimdi burada bu şekilde konuşmazdı dedi. Her yıl 8 bin Maden-İş üyesinin seminerlerinde geçirdiği hatıraları Türkler Maden-İş'in en küçük organında bile görev alan işçilerin işçi sınıfının bilimi ile silah-

landığını belirtti ve «Maden biziñ tüzüğümü anti-demokratik de, neden bundan bir süre önce baskını bulduzunuz sendikamız ile birlikte Maden-İş'e itihak ettiniz dedi.

Genel Kurul'da söz alan işçiler delegelere seçilebilmek ama cıyla ete ek öpmek zorunda kaldıklarını söylediler. Mehmet Kılınc'ın sendikadan uzaklaştırılması ve sınıf ve kitle sendikacılığı ilkelerinin hakim kılınacağı yeni bir Petkim yaratılması için ellerinden geleni yapacaklarını belirtti.

Seçimler iki liste katıldı. Mehmet Kılınc'ın listesi kaybettilikten sonra bir konuşma yaparak genel kurul salonunu terketti.

Boyले, sendikasına, işçi sınıfına ihanet ediyor, işçi sınıfı tarafından cezalandırılacakları bir yenisi daha eklenmiş oldu.

Petkim-İş Sendikasının yeni Genel Başkanı Mustafa Karadayı da yaptığı konuşmada örgüt ve işle bütünlüğü ile sosyalizm mücadelesine omuz vermek, işçi sınıfının savasımında tüm ilerici demokrat güçlerle omuz omuz olmak, sınıf ve kitle sendikacılığında ilerici örgütü bir adım daha stabil yapmak için genel başkanlığa adaylığını koyduğunu hatırlattı. «Beni onurlandırdınız. Bu onurumu müteadede ne kadar disiplinli olduğumuzu dost da dışman da görecektir. Tabanımız sınıf ve karar sahibi olmasın, DISK'in birliğini, ilkelerini gözbeğitemiz gibi koruyacağız dedi.

Genel kurulda alınan kararlarda DISK'e yapılan ihraçların durdurulması istendi. Genel kurul bildirgesinde tüm üyeli demokrat güçlerin cephe ve aynen birliğini zorunlu olarak belirtti. Genel kurul, DISK'e bunalımı çözmeyen tek yolunun olağanüstü genel kurul olduğunu belirtti ve DISK'in olağanüstü genel kurulu getirmesi için verecek kararlarında işçi seçilen organlara yetki tanıdı.

Ekonomimizin göbeğinden bağlı olduğu emperyalizmin bir numaralı finans kuruluşu IMF (Uluslararası Para Fonu) Türkiye'de son bir yıldır en fazla kullanılan sözcüklerden biri oldu. IMF geldi, IMF gitti, IMF'ye uzlaşıldı, IMF küstü - rüldü vs... Ve IMF heyeti, bugünlere yeniden Türkiye'de...

Üzerinde çok yazıldı, çok söylendi. Ama bir kez daha yakından bakmaya çalışalım Nedir IMF? Nasıl bir kuruluş? APN yorumcularından Aleksey Kornev, «Uluslararası Para Fonu: Eski borçlar yenilerini doğuruyor» başlıklı yazısında, IMF'i yakından tanııyor. Hem de yer yer kapitalist dünyanın en çok okunan, en ciddi sayılan gazetelerinin yorumlarına dayanarak.

«Kapitalist dünyanın zengin cephaneliğinde, IMF'den daha zengin ve daha etkili bir tabir silahı bulunamaz. Tüm tarih boyunca, İlyik meleği maskesi altında bunca kötülük yapan bir örgüte rastlanmamıştır.

Bu satırlar Guardian gazetesinden alınmış. «IMF, dünya mali jandarmalığı görevini yapmaktadır ve bu görev sürekli büyüyor»

Bu satırlar da kapitalist dünyanın en büyük sözcüklerinden Financial Times gazetesinden.

Aleksey Kornev şöyle yazıyor: «Bk bakışta bu söylenilerin saygıdeğer uluslararası örgüte yönelmesi garip görülebilir. Ama bu fonun yönetim kurullarına bakıldığında, söylenilerin doğruluğu hemen anlaşılıyor. 1944 yılında Bretton Woods'da, ABD ve Amerikan dolarının güdümünde doğan IMF bu gün bile, «bir ülke, bir ayda demokratik ilkelerini hiçe saymaya devam ediyor, özel bankaların statülerine göre yönetiliyor» iftihar grubunda birleşen zengin kapitalist devletler, fonun tüm oylarının yüzde 67'sini ellerinde tutuyorlar. Yalnız ABD, oyların yüzde 20'sine sahip. Yani tüm oyların yüzde 51... IMF'de bir kararın ancak oyların yüzde 85 çoğunluğuyla almabildiği de hesaba katılırsa, Washington'un isme gelmeyen her karar tasarısını veto etme hakkı hemen görülür. Ve gerekente de IMF, tüm tarihinde, ABD'nin istegine karşı hiçbir karar almamıştır.

Batı finans kapitalinin IMF önüne koyduğu en önemli hedef, gelişmekte olan ülkelerin döviz finans kaynaklarını bicipimini deşilip, sömürsüzü devranı ettirilmektir. Ve bu sömür, son yıllarda hissedilir derecede artmıştır.

Son yıllarda kapitalist dünyaya sarı sayı büyük ekonomik bunalım bahımsızlıklarını kazanmaya çalışırken genç beğimsiz devletlerin onurlarına yakıttıkları onları da ekonomik işkilerle baltalandı. Dış borçlarını ödeyebilmek için gelişmekte olan ülkeler uluslararası finans kapitaline ve asıl IMF'nin yaradılmasına muhtaç kaldılar ve kendilerini elve-

Genel Kurul
DISK'te yapılan
ihraçların
kaldırılmasını
istedi

NEDİR BU IMF ?

rişsiz koşullarla yeni dış borçlar alma zorunluluğuna karşı karsıya buldular. Böylece, özellikle petrol ithal eden ülkelerin dış borçları 250 milyar dolara vardı. Faizler dahil, bugün bu borç 300 milyar dolara artmıştır.

Zaire örneğini ele alalım: IMF, bir zamanlar bu ülkeden krediyi esirgemedi ve keyfi bir borç köleliğine bağladı. Borçların ödenmesi zamanı geldiğinde, ülke yönetimini yabanci sermayeye sunmuş olmaları tanınması şartını koştu. Bu da, bu ülkenin zengin maden ve hani maden kaynaklarının yağma edilmesi sonucunu doğurdu. Fransız gazetesi Le Monde Diplomatique, «Zaire'nin mal köleliği altına alınması yöntemi, Afrika'nın 19. yüzyıldaki marabacı-tefecisi soygununu andırıyor diye yazıyor.

Jamaika'ya yardım teklif ederken, IMF, bu devletin hükümetinden yabancılara sermayeye ek olarak ekonomiyi diriltici baskı alanlar da sağlanmış istedi. Fonun uzmanları, ülkede, işçilerle retilerin yüzde 15'den fazla yükseltilememesini emrettiler. Bu sırada ülkede enflasyon oranı yüzde 30-40'tu. IMF'in başlıca görevi, genç ve bağımsızlık için çırpınan ülkelerin bağımlılığını sürdürmek. Bunun için bu türden ülkelere verilen dış borçlar ve krediler için IMF ülkenin ekonomisi politikasını kendi koşullarına dayatıyor. Örneğin Türkiye'de IMF uzmanları hükümeti üyelerle görüşmelerde, ülke ekonomisinin çıkarlarını aykırı bilmeye, devlet sektörünün yatırımlarının kullanılmasını istedi.

Bağımsızlıklarına yeni kavuşmuş ülkelerin halklarının gerçek ihtiyaçlarına karşılamak üzere IMF uzmanları, az gelirli rejimlere ayakta tutabilmek için bile parayı esirgemiştir. Örneğin Güney Afrika'daki Irket yönetim son iki yılda IMF fonlarından bütün diğer ülkelere göre fazla yararlanırlardan biri oldu. Siliçetti fasist cumhuriyeti IMF işkileri de gözden kaçırdı. Halk Birliği hükümetine kredi vermedi ısrarla reddeden IMF, Pinochet'e büyük yardımı sağladı.

IMF'nin Washington'da, Eylül 1978'de toplanan yıllık damnsına toplantısında gelişmekte olan ülkelerin temsilcileri, güdümlü politikasını çok sert bir dille eleştirdi. Malezya Malıye Bakanı E. Hamzah'nın belirttiği gibi, dünyada milyonalara insanın yetersiz gücü alması veya acık beklenirken, zengin Batılı ülkeler kendilerini çakar sağlamanı hesaplıyorlar.

İşte hükümetin ve Türkiye egemen güçlerinin tüm umutlarını bağıdıkları ve gün sira adanmış rolleri yapıp absürd bir türün yazgıçemecilik IMF boyunu bir örgüt. Dünyada bu nitelikleri, bu yüzüyle tanıyıyor. Ve işte Türkiye, yillardır bu örgütün kollamış atılmış, emperyalizme bağımlılığı IMF'le perçinlenmiş.

Nazım'ın Lübnanlı yoldaşı 1 Mayıs 1934'ü anlatıyor

SAVAŞ YOLU NAZIM HİKMET'İN FİLİSTİNLİ YOLDAŞI, LÜBNAN KOMÜNİST PARTİSİ KURUCULARINDAN VE BU PARTİNİN KOMİTERN'DEKİ TEMSİLCİLİĞİNE GETİRİLMİŞ MAHMUT EL ATRAS İLE BİR SÖYLEŞİ YAPTI. ATRAS, BU SÖYLEŞİDE TÜRKİYE'DE 1 MAYIS 1934'Ü ANLATTI

Lenin 109 yaşında

"Leninizm, yüce Lenin'in yaptıkları, bizim için gereklige, burjuvaziye, onları ajanlarına, bozgunculara karşı savaşa, ıleri demokratik bir düzen için, ulusal bağımsızlık, barış ve sosyalizm için savaşa hiç tükenmez, bitirilemez, yenilemez bir güçtür. Bu, elimizde en güçlü bir silahtır." (TKP Konferansı)

Lenin'in 109. doğum yıldönümünde işçi sınıfı Lenin'in, onun öğretisini ve yaptıklarını büyük değerlendiriyor. Dünya Komünist hareketi, başarıları, Lenin'in güncellenerek Lenin'in çizdiği yolda yürümeyi görüyor.

İşçi sınıfı hareketinin kesintisiz artan gücü, Marksizm-Leninizmin etkililiği ve saygınlığı, ulusal da genişletiyor. Bu arada işçi sınıfına ters, çetilli oportünist akımlar da, yeni emekçi yığınlar arasında yandaş ve saygınlık toplayabilmek için Lenin'e ve Leninizme sahip çıkar görünmek zorunda kalıyorlar.

Demokratik devrimin sosyalist devrime dönüş-türülmesi savasından, işçi sınıfının hegemonyasına, bağlaşıklık politikasına, ulusal sorununa önemine, yeni parti teorisine ve daha nice temel sorununa çözümler getirerek işçi yeni ayaklar getiren Lenin'e sahip çıkarak için kuskusuz Leninizmi gerektirilen yerine getirmek zorundadır.

Çağımızın Marksizmi olan Leninizmi ilkeliler, bu yük savaslarından alınınu akıyla çıkması, yaşam gücünü korumaktır. Bu ilke her hâlde tartışmaya gerektirmeyecek kadar net ve açıktır. Bu ilkelere yazılmak için burjuvaziye karşı olduğu kadar, Leninizmin ardına sığınarak, onun savunur görünerek, işçi sınıfı hareketine celme takmaya çalışanlara karşı da ardıcıl savasım vermek zorundadır. Bu Leninizm me bağliğin gereğidir.

Bembeyaz saçları, bembeyaz bıyıkları içi gülen pırıl pırıl gözleriyle Mahmut El Atras karşımızda. Kendisini bize bizzat kendisi tanıstırdıktan sonra, Türkiye konuşmaya başladı:

"Kızıl ocak içi içinde yannaklı Serbest insan serbest kalınak isterse,

Hayat için yorulmak bir kimses, Tembellikle hayat olur cefak

— Ya işte böyle şaşırın değil mi? Ben Nazım Hikmet'in arkadaşısı, Lübnanlı yoldaşı, iyi Türkçe bilirim. Uzun yılı konuşmam, ama görüyorsunuz, unuttumamışım.

Nazım Hikmet'le 1927'de Moskova'da beraberdim. O sıralarda o, Sovyet melodilerine uygun olarak şiri yazıyordu. Her yazdığı şiri bana mutlaka okurdu. O sıralarda benimle birlikte Moskova'da okuyan pek çok Lübnanlı işçi vardı. Bugün Lübnan'da Nazım'ın şiri çok sevilir. Tutukuvende yazdıkları, hayata, mücadeleye dalır şirileri bizim yoldaşların dilinden duşmuyor.

Sözlerine Nazım ile başlanın bir sebebi var tabii. Sımdı onu da anlatayım. Ama devam etmeden önce bildirimiz. Nazım, 1928-29'da İskesine döndü. Biz de

onu çok aradık. En değerli dostlarımızdandı.

Sımdı sana esas anlatmak istediğim konuya geleceğim. Türkiye'de 1 Mayıs 1978'de işçiler, gençler, kadınlar «TKP'ye Özgürük!» diye haykırışlar. Nazım, bu günleri görsedyi, kım bilir ne kadar mutlu oldu. Her 1 Mayıs bizim için büyük bir heyecandır. Gönlü, savaş azımlı pırpır ederken, bilekler, ayaklar, kafalar yanıp tutuşur.

1933'deydi. Lübnan'da büyük bir matbaa grevi patlak vermişti. Üzerimize ağıt, ben de o grevin liderleri arasındayım. Çok çatışmalar geçti. Ama sonunda, grev, muvafakiyetle bitti. Daha sonra da Lübnan'da önemli politik vakiaları çözümledik. Moskova'ya gidip oradaki yoldaşlara bilgi vermek, yeni savaş hatlarını çizmek gerekliyordu. Ben ve yoldaşım Mustafa El Atras (Lübnan KP kurucularından) bu işle görevlendirildik. Yola çıktık.

Tabii yolculuk, sımdiki gibi dümdüz bir akış seferi değildi. Türkiye üzerinden geçecektik. 1 Mayıs 1934'de Moskova'da olmak istiyorduk. Kimi Mevzan'da 1 Mayıs bir baygandır. Ama engeller çıktı; biz de 1 Mayıs 1934'de İstan

buldaydık.

Yoldaşım Arız ve ben, Sultanahmet'te bir otelde kalıyorduk. Hava da güzeldi. İki matbaa işçisi olarak biz de 1 Mayıs'ı kendi aramızda kutlamaya karar verdik ve Ayasofya civarında ağaçlar altında dolanmaya, marşlar mırıldanmaya başladık. Sultanahmet meydanına geldik.

Derken kamyonlar geçmeye başladı. İceleri, üstü başı hiç de düğün olmayan, ama traslı, eskimiş de olsa kravatlı, adamları doluydu. Adamların ellerinde yeşil dallar, bahar çiçekleri ve kırmızı karanfiller vardı. Yaşlılık istisna, su anda kaç kamyon geçti hatırlamıyorum. Derken kamyonların biri biraz ötede durdu. Söfor indi, lastikleri kontrol etmeye başladı. O sırada iceleridekilerden birkaçı yere atladı. Ben, yarım yamalak Türkçemle merakımı gidermek için yaklaştım, sordum:

— Arkadaş, kaç kamyon geçti. Hepsinin içinde sizin gibiler vardı. Nereye böyle? Bu yaşlılıkler, cıcek dalları da neyi?

Yere atılanlar büyük bir ceviklikle kamyonu tirmandılar. Söfor de bindi, kamyon hareket etti. Arkadaş genç bana selamladı: — Bugün 1 Mayıs, anele bayramı. Öğren de konuş.

Çocuklarımız ve ulusal egemenliğimiz

23 Nisan, yani ilk Meclis'in kuruluş günü, ülkemizde 58 yıldır Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı olarak kutlanıyor. Her yıl 23 Nisanı kutlarken, daha doğrusu milyonlara çocuk 23 Nisan'ı kutlayamazken, ulusal egemenliğimizden birşeyler yitirdiğimiz ve çocuklarımızın karşına yitirdiğimiz kara olduğuna icininde duyuyoruz.

Bu yıl, dünya çocuk yılı. Dünya çocuk yılında 23 Nisan daha farklı bir anlam kazanıyor. Dünyanın dört bir yanında, yarının sahipleri çocukların daha iyi yetiştirilmesi, daha mutlu günler geçirmeleri için neler yapılması gerektiği düşünüldür, planlanır, uygulanırken, Türkiye'de, çocuklarımız, milyonlarca işçi ve emekçi çocuğu, o mutlu in zımlık çocuklarımızın dışında kalkanların tümü büyük yokluk, yoksulluk olanaksızlıklar içindeydiler.

14 yaşından küçük nüfus Türkiye'de 16 milyon olarak sayılmış.

Bunlardan sadece 25 milyonu ilkökula, 1 milyon 260 bini orta okula devam etmeye olanaklı buluyor. Bugün Türkiye'de sadece ilkökullardaki öğrenim şekli 12 bür. Okuluz köy oranı ise, binası olup çalısmanayla birlikte yüzde 50/50 üzerinde. Sütlük kilosu 20 ile 30 lira arasında değişiyor. Bu yurumta 4 liraya kadar çıktı. Ee, artık unuttulan bir best maddeli. Yani çocuklarımızı düpedüz aç.

Yasalar çocukların çalıştırmazını ve somürsünü söde yasaklıyor. Ama 12-14 yaşları arasındaki 3 milyon çocuktan 1 milyon 182 binin en ağır ve sağlıha aykırı koşullar altında çalıştırılıyor. Evet, işte 23 Nisan'ın ulusal egemenlik ve çocuk Bayramı ilan edilmesinden 58 yıl sonra, bağımlı kapitalist düzenin, o düzenin uygulayıcı ve bekletirilen çocuklarına layık doğurkleri durum.

Ye ulusal egemenliğimiz? 23 Nisan'ın ulusal egemenlik ve co-

çuk Bayramı ilan edilmesinden 58 yıl sonra, ulusal egemenlik, bağımsızlık yolunda nerede kaccını kilometreydi?

Bugün yarım milyonluk ordumuz, NATO şibi, emperyalist, saldırgan bir hüküm, emrine verilmistir. Ülkemizin 30 milyon metre kare toprağı yabancı işlere, tesislere ayrılmıştır. Bugün paramızın değerinden ekonominin izlemesi gereken yola kadar, tüm ekonomik hayatımız emperyalist öke ve kuruluşlara belirlenmektedir. Bugün kurtuluş umudu bile, emperyalistlerce IMF'ye ve benzeri emperyalist kuruluşların iki dudakları arasındaki söze bağlanmıştır. Bugün Türkiye'de politik alana egemenliğe damgasını basan, bir avuc kelceli-ışbirlikçi sermayededir. CIA ve onun iş uzmanlarıdır. Ulusal egemenlik, 58 yıl sonra dönmüş dolasmış emperyalizm ve tekeller egemenliği olmuştur.

İşte 23 Nisan 1979'u bu koşullar altında kutluyoruz. O gün atılacak nutuklar sadece ve sadece yaldızlı sözler ve yığınları kandırmaya yönelik yalanlar olmaya mahkumdur.

Çocuklarımız, ancak ıleri demokratik devriminin işçi sınıfı hegemonyasındaki iktidarında, gerçekten mutlu olacaklar, ulusal egemenliğimiz, ancak o zaman kamilacaktır. Ve Türkiye emekçi sınıfları, onların çocukları, ancak o gün bayram yapacaklardır.

MAÇOYA'YA 4 BİN 653 YAPIT KATILDI

Türkiye Maden-İş Sendikası tarafından 1979 Utlulararası Çocuk Yılı nedeniyle düzenlenen ve MAÇOYA adı verilen yarışmaya emekçi çocukları tarafından hazırlanan 4 bin 653 yapıt katıldı.

21 Nisan günü İstanbul Spor ve Sergi Sarayında düzenlenen «Maden-İş Çocuk Söleninde ödül katan 54 çocuğa hediyeleri verildi. yarışmanın ödül dağıtım törenine Birleşmiş Milletler Örgütü Utlulararası Çocuk Yılı Sekreteryası da çağrıldı...

«BİR yanın var ki, öldüremezsiniz...»

1 Mayıs geleneğinin başlangıcı olan 1886 Chicago işçi direnişinin bülme mahkum edilen liderlerinden biri böyle diyor. İşte onun ve tüm işçi sınıfının öldürülmez yandırı, yüz yılı aşkın süredir, dünyanın dört bir yanında, 1 Mayıslarda yeniden dirilen ve alanları dolduran.

Parsons, Spies, Engel, Fischer; 8 saatlik işgünü savasını noktlayan Chicago direnişi burjuvazinin korkunç bir provakasyonuyla kana bulandıktan sonra, o provakasyonun hazırlayıcıları tarafından, 1887'de asıldılar. Son sözleri şunlardı:

«Öyle bir zaman gelecek ki, bizim suskunluğumuz sizin bugün ipe çektiğiniz seleslerden daha güçlü olacaktır.»

Onların o günlük suskunluğunun güçlü gerçekten de bugün dünyanın dört bir yanında duyuluyor. İşçi sınıfının birlik savaşım, dayanışma günü 1 Mayıslarda, bu ses daha bir güçlü, burjuvazi için daha bir korkunç yükleniyor. Dünyanın sömürünün ve zulmünün sona erdiği bir bölümden bir zarar türküsü olurken, özgürlük, bağımsızlık, sosyalizm savaşımının süzgeçli bölümünde bir savaş türküsüne dönüşüyor.

1 Mayıs geleneği, ilk kez İkinci Enternasyonal'in Birinci kongresinde, 8 saatlik işgünü savaşımını yükseltmek kararıyla girdi dünya işçi sınıfının hayatına. 1890 yılının 1 Mayısında, işçi hareketinin yükseldiği ülkelerde öylesine büyük gösteriler yapıldı ki, 1891 yılında Enternasyonalin İkinci Kongresinde 1 Mayıs'ın, işçi sınıfının sömürtye karşı bir gösteri günü olarak kutlanması kararı alındı.

1 MAYIS GELENEĞİMİZ

TÜRKİYE işçi sınıfı, Amerika'da işçilerin emeklerinin suskunluğunun güçlü sesini duyurmakta gecikmedi. Osmanlı İmparatorluğu döneminde, kapitalizmin daha gelişkin, işçi sınıfının da nice ve nice bakımında daha güçlü olduğu Rumeli kesiminde, Selanik, Üsküp, gibi kentlerde, 1 Mayıs'ın 1906'lardan itibaren kutlandığı bilinir. Bu kutlamalar 1911'de, işçileri uluslararası işçilerle birlikte Türk işçileri de katılmıştı.

1919-1920'ler doğuş halindeki Türkiye proletaryasının ekonomik ve siyasal örgütlenmesi ilk sınıfsal adımlarını attığı yıllardır.

1921'de 1 Mayıs İstanbul'da 18 saatlik altında kutlandı. Birlerce işçi mavi tuamları ve kırmızı kravatlarıyla Sarcahanesından toplandı. Yürüyüş Hürriyet Ebediye tepesine kadar sürdü. İstanbul ve Anadolu İstasyonlarının duvarlarına «Bütün İşçilerin İşçileri, birleşiniz» yazıları yazıldı.

1922 yılında, emperyalist işgal altındaki Türkiye'de, 1 Mayıs sadece İstanbul ve Ankara'da değil, çeşitli Anadolu kentlerinde, bir arada Merasim alanında da kutlandı. İstanbul'da, yürüyüş boyunca Enternasyonal süyüldü. Çeşitli bölgelerde, halk, emperyalist işgalcilere karşı direnişe çağrıldı.

1923 1 Mayıs'ında, Kurtuluş Savaşına ağırlığını koyan ve her kadra doğru yürüyen burjuva dışarıları göstermekle de geçmedi. Daha Nisan ayında, gazetelerde «memleketle ilgili çıkartmak isteyen bazı komünistlerin yakalandığı haberleri çıkmaya başladı. 1 Mayıs bildirileri dağıtmak isteyenler tutuklandı. Bir terör havası estirildi.

1924 yılında burjuva baskısı daha da artırdı. Özellikle İstanbul'da, 1 Mayıs'ın kutlanmasına engel olmanın tasendü. Amme Birliği Mevkezinde yapılacak törene izin verilmeydi. Enternasyonal'in çalışmalarını ve söylemlerini yasaklandı. Aydınlık dergisi ve ilerici bazı dergi ve gazeteler basıldı, yayınlar top-

1 MAYIS 1978'DEN...

lanıldı. Yine de 1924 1 Mayıs'ı bu ağır koşullara rağmen İstanbul ve Ankara'da kutlandı.

1925 yılına gelindiğinde, burjuvazi artık 1 Mayıs geleneğini silmeye kararlıydı. En büyük tevkifatlardan biri 1925 1 Mayıs'ı öncesinde gerçekleştirildi. 1 Mayıs broşürü toplandı. Buna rağmen 1 Mayıs, 1925 yılında da oldukça kitlesel ve örgütlü biçimde kutlandı. Bunun üzerine, burjuvazi, 27 Mayıs 1925'de 1 Mayıs'ı resmî tatil günü kabul etti; ama işçi sınıfının bu şanlı geleneğini unutturmak için 1 Mayıs'ı «Bahar ve Çiçek Bayramı» ilan etti.

Yığılsal gösteriler, görkemli yürüyüşler uzun bir süre, tam 51 yıl, yani yarım yüzyıldan fazla kesintiye uğradı. Ama 1 Mayıs geleneği sürdü. Kimi zaman küçük işçi kümelerinin, en umulmadık yerden birden yükselişine zeminleri ve işçi marsları söylemeleriyle; kimi zaman kalabalık grupların bir merkezine gidip, oramlarda toplanmalarını en yüksek biçimde karşılamaları, türkülerini, marşlarını, sloganlarını oramlarda bağırmasınları; kimi zaman bir meydanın ellerinde çiçekler, bir kaç kamyondan boşalırken kadını erkekli emekçilerin, birbirlerinin kulakları «Sus, 1 Mayıs» diye ısladamlarıyla, kimi zaman gırtlı tepnelarla ve her zaman burjuvazinin, 1 Mayıs korkusu içinde, her 1 Mayıs'tan önce belli işçileri evlerinden toplayıp bir kaç saatlik avlularında tutmasıyla, 1 Mayıs geleneği sürdü gitti.

1976'DA PATLAYAN BİR ŞEY

TÜRKİYE işçi sınıfının gelişip güçlendiği 1970'ler sonrasında, 1 Mayıs geleneğinin de yeni bir patlamaya acılıp, sepiğimsedi, yaygınlaşması doğaldı. Ancak işçi sınıfının örgütlü gücünün, politik hareketinin işçi sınıfının ekonomik hareketiyle buluşması, kucaklaşması gerekiyordu bu yükün-

sal patlama için. 1971-1973 faşist dönem ekonomik ve politik yönlere sınıf çelişkilerini keskinleştirmişti, sınıf savaşımını testlermişti. 1971 dönemin den galip çıkan demokratik güçleri savasımının işçi sınıfının savasımıyla birleşmesi, onun öncülüğünü izlemesi zorunluluğunun bilincine varıyorlardı. İşçi sınıfının yarım yüzyıldır yaylı politik hareketi, 1973'den sonra yeni bir ivme kazanmış, nesnel ve özel koşulların olgunlaşması yeni bir güçlenme ve yaygınlaşma dönemine girmişti.

1 Mayıs 1976, 51 yıllık bir baskından sonra, işçi emekçi, aydın yığınlarının gerek bir demokratik patlamasına tanıklık oldu. 1 Mayıs 1976, Türkiye işçi sınıfını ve Türkiye demokratik tarihinde gerek bir dönüm noktası oldu. İşçi sınıfı, 1 Mayıs 1976'da, 1 Mayıs birliği, savasım dayanışma gününü kutlama hakkını, burjuvaziden, egemen güçlerden, söke söke...

1 Mayıs 1976, gerçekten de büyük bir kazanım demokratik bir kazanım, ayasız bir kazanım; işçi sınıfının savasımında, burjuvaziyeye çok önemli bir geri adım atılmıştı. Hem de çirçif faşist MC döneminin en azgın günlerinde...

Neydi 1 Mayıs 1976'yı böylesine yığılsal, coşkulu, önemli ve güçlü kılan?

Türkiye işçi sınıfının ve Türkiye demokratik güçlerinin, gücünün, kararlılığının örgütlülüğünün dostu düşmana karşı tutulmasıydı. Türkiye işçi sınıfının politik hareketinin, 56 yıllık geleneğinin öncülüğünün somutlanmasıydı.

İŞÇİ SINIFININ GÜÇÜ BURJUVAZİNİN ÜÇÜ

1 Mayıs 1976'da alandan ayrılmıyorken tek slogan «Haydi 1 Mayıs 1977'ye İdi. Ve bütün bir yıl, 1 Mayıs 1977 hazırladı. Ama sadece işçi sınıfı değil, sadece emekçiler, aydınlar, Tür-

kiye'nin demokrasi güçleri değil, burjuvazi de hazırlanıyordu 1 Mayıs 1977'ye.

1976 1 Mayıs'ının bilançosu, işçi sınıfı açısından ileri bir adım, 51 yıllık bir yasağın hem de yüzbinler tarafından sona erdirilmesi, 1 Mayıs işçi gününü kutlama hakkının fiilen tanınması; sınıf ve kitle sendikacılığının, 1 Mayıs'ı gerçekleştirilmiş olan DISK'te somutlanan bir biçimde uzlaşması sendikacılığın getirilmesi, DISK'in güç kazanması; Türkiye işçi sınıfının 55 yıllık politik hareketinin işçi sınıfı hareketine damgasını vurması, çok önemli bir demokratik kazanım elde edilmişiydi.

Burjuvazi açısından, aynı bilanço son derece karantikti. Bir yasadı kırılmış, o yasağın kırılması yeni yete yasakların kırılması, asılması ya acıması. Yüzbinler ve o gün Taksim meydanında bulunmuş olan, 1 Mayıs, do laylı biçimde izlemiş, duymuş olan milyonlarca insanın, burjuvazinin baskılarına karşı biraz daha bilinçlenmiş, DISK ve Türkiye işçi sınıfının örgütlü politik öncüsü süclemiş büyük bir deneyden geçtiği ve galip çıktığı, TKP artık dostun düşmanını güdündü, 141 ve 142'nin perdeleyemediği bir solcu haline gelmişti.

1 Mayıs 1977'ye DISK ve tüm DISK sendikaları, 1976'nın ders ve deneylerinden de yararlanarak, adeta mükemmel denklebecek biçimde hazırlandı. Bu hazırlık aylarca önceden başladı 1976 1 Mayıs'ının öyküsü ve güvencilik dolu havası, çekingenlikleri, kusurları yıkımtı. O yıl 1 Mayıs'ın çok daha kalabalık olduğu bilinliyordu. Sendikalar, ölaçlar, demokratik güçleri, 1977 1 Mayıs'ına adeta bir yarışma havası içinde hazırlanıyordu. İşçi sınıfına en yararsız, en güçlü en görkemli oima yarışmasıydı bu. Sadece 20 bir DISK görevlisi gösterinin güvenliğini sağlıyacaktı. İstanbul dışından gelecek-

1 MAYIS 1977'DEN...

İŞÇİ ZİN nin ayrılmaz dır

1 MAYIS 1977'Yİ UNUTMADIK HESABINI SORACAĞIZ!

HESABINI SORACAĞIZ!

güçleri, sosyalistler, komünistler, hatta CHP üzerinde yeni baskılar yoğunlaştırmak...

O günlerin ardından, provokatorların, katillerin değil, DISK görevlilerinin, ilerici, demokratların tutuklanması sürdürülürken, o günlerin muhalefet lideri Ecevit, 1 Mayıs katliamını yapanların bulunup çıkarılması için, kendilerinin bunlardan hesap soracaklarını vaadediyordu.

Ve o gün bugün, Türkiye işçi sınıfının, bir gün mutlaka gerçekleştireceği en güc ve kararlı istemlerinden biri, 1 MAYIS 1977 KATLİAMININ SUÇLULARININ BULUNMASI VE CEZALANDIRILMASI'DIR. Türkiye işçi sınıfı bunu, birgün kendi elleriyle yapacak, hesabını kendisi soracaktır.

GERİLEME YOK : 1 MAYIS 1978

1 Mayıs 1977 kanlı katliamının henüz ertesini düşünürken, bilinçli işçi sınıfı, Türkiye demokrasi güçleri «Haydi 1 Mayıs 1978'e» diye haykırıyordu. Kimileri, işçi sınıfına inanmayanlar, işçi sınıfının örgütlü gücüne düşmanlıklarından, TKP düşmanından gözleri görmeseler, burjuvazinin provokasyonu sinip, burjuvazinin paralı katil ve sömürücü ajanlarının maocularının suçlarını DISK'e yüklemeye çalışırken, işçi sınıfı ve onun örgütlü gücü, gerçekten de 1 Mayıs 1978'e hazırlanıyordu. Çünkü onlar, geri çekilmeyen, irtikizli tutumun gerici-faşist güçlere alanı açmak demek olduğunu biliyorlardı. 1 Mayıs 1978'i en şanlı biçimde kutlamamanın 77 provokasyonunun tertiplerinin amaçlarına ulaşmaları, onların oyununa düşmek anlamına geleceğini biliyorlardı.

1 Mayıs 1978'i, yine DISK ama bu defa Bastürk'ün başkanlığında, yönetime değişmiş olan DISK örgütledi. Türkiye işçi sınıfı ve demokrasi güçlerinin gelişmesi karşısında, hiçbir yetersizliğini 1 Mayıs'ı kutlamamaya yanaşmayacağına gök-emek olmasın için çalışmalarına geçip yitmezdi. DISK tabanı buna izin vermezdi.

1978 1 Mayıs'ı gerçekten de olaysız ve disiplinli geçti. Demokratik istemler açısından da, 1 Mayıs 1978 gerçekten de çok leri bir adım oldu. Yürüş kolları, anla girdiğinden sonra açılan yüzlerce pankartta, Türkiye'dek ilk kez «Türkiye Komünist Partisine Özgürlük» istemi okundu ve aynı anda bu belir yazıların ardından tekrarıldı. Ertesi gün, gazetelerde tek konu, bu demokrasi istemi. 1 Mayıs 1978'e Türkiye işçi sınıfının örgütlü gücü ve savasımı damgasını vurmuştu.

1 Mayıs 1978'in, 1 Mayıslar geleneğindeki yerli işçi sınıfınının, 34 ölüye, kana, teröre rağmen, kazanımlarını biriktirmeye başladığını göstermesinde, bilmiş düşmanların DISK yönetiminin ve tabanının kaybetmek istemeyen tüm sendikacıları işçi sınıfının kazanımlarını geriletmek için sahip çıkması zorlaması ve TKP'nin legalleşme yolundaki savasımının, yani Türkiye demokrasi güçlerinin demokrasi savasımının, bu gronda gün yüzü görmesi ve gelişmesindedir.

1 Mayıs 1978, burjuvazinin işçi sınıfını, Türkiye demokrasi güçlerini bölmek, dağıtmak, gücünü düşürmek için en fazla uğraştığı bir dönemde, sıkı yönetim altında ve oldukça karantik gelişmeler ortasında, faşist terörün azağın bir döneminde kutlanıyor. İşçi sınıfının, 1 Mayıs geleneğine, 1 Mayıs kazanımına bir kez daha, tüm baskılara, tüm bülüce ve ulaşılacak taraklara, tüm ajanlara rağmen sahip çıkıyor.

Ve 1 Mayıs şehitlerini bir anıtmakla, 1977 1 Mayıs akşamı haykırıldığı acılı ama kararlı ve güven dolu sesle haykırıyor yine. 1 Mayıs 1977 katliamının hesabı sorulacak. Haydi 1 Mayıs 1980'e!

ler, son gün gollarda baskı yapılmasından korktukları, alana yitmesinden öncekindikleri için günlerce önceden alın ediyorlardı. 1 Mayıs 76 bir patlamaydı, bir coşku; 1 Mayıs 77'nin, geleni oturacak, işçi sınıfının disiplinini coşkuyla egemen kılacak, görkemi ve düzeniyle örnek olacak bir eylem olmasıydı amaç. Böylece, bir kazanım, bir daha kolay geri alamayacak biçimde kazanmış olacaktı işçi sınıfı tarihine.

Birinci MC son aylarını yaşıyordu. Türkiye seçimlere hazırlanıyordu. Demokrasi güçlerinin, 1977 Haziran seçimleri için, ortak denilebilecek ölçüdeki yaygın taktiği, MC'nin, düşürülmesi için, oyalanarak dağılımından bölünmesinden demokrasiden yana siyasal güçler için kullanılmıyordu. Bu bakımdan, 1 Mayıs 1977 aynı zamanda gerici-faşist MC'ye karşı da bir protesto gösterisiydi, yandaşların «durs demesı alimlerin taşıyordu. CHP'nin seçim mitingleri, çoğu bölgede, demokrasi güçlerinin MC'ye karşı birleştikleri bir gösteri göründü kazanıyor. MC'ciler ve ardlarındaki yerli-yabancı güçler, bu türden yığın-sal gösterilerin önünü tukamak, yığın-

ları miting meydanlarından uzaklaştırmak istiyorlardı.

Nisan ayının son günlerinde, Her gün'ünden Terçüm'nüna kadar gerici faşist-ibirlikçi güçlerin tüm borazanları, hep bir ağızdan 1 Mayıs'ta kan akacağını, olaylar çıkacağını yaymaya başladılar. Bir bildikleri mi vardı? Öte yandan, burjuvazinin dünyanın her yerinde gönlüü ajanlığını, ajan provokatorluğünü yapan maocu, maecar grupçukları da, 1 Mayıs'tan önceki günlerde işçi sınıfının bu büyük gününü saboté etmek, «revizyonizmle savaş» adı altında burjuvaziyle birlikte saf tutma niyetlerini belirtmeye başladılar.

1 Mayıs 1977, Beşiktaş ve Sarayhan'de, böyle bir ortamda toplanan yüzbinlerin katılımıyla başladı. Daha sabahın erken saatlerinde, 1 Mayıs 1978'deki tek aşam, yarım milyon bulan bir kalabalık Taksim'e doğru yürüyüşe hazırlanıyordu. Her şey son derece düzenli son derece disiplinli, örgütlüyüdü. Tekelik burjuvazinin sözcükleri bile, soradan bunu itiraz etmek ve bu düzenin, bu disiplinin kendilerini sağduygusunu söylemek zorunda kaldılar. Taksim alanına doğru yürüyüş iki koldan saat 14'de başlayacaktı. Sabahın saat

9'undan saat 14'e kadar gerçek bir bayramdı İstanbul'un yaşadığı. Caddelerinde bayrak bayrak, kuzl karanfil karanfil dağılanadığı kadın, çocuk, çoçuğun işçilerle kolkola kaynaştığı. Türkiye işçi sınıfının tüm özlemlerinin ve istemlerinin en görkemli pankartlarında ve yüzbinlerin sesinde yankılandığı yürüş bayram. Saat 14'de başlayan yürüyüş kolları, Taksim alanının tümünü saat 17'ye doğru doldurduğunda, henüz bir o kadar insan alana girememişti. Kısaça İstanbul İstanbul olalı böyle-sine bir gün böyleine bir gösteri, böyleine bir coşku görmemişti.

Bugün artık CIA-kontrgerilla planı olduğu herkeşeye bilinen provokasyon, saat 19.00'da, gösteri büyük ve bir inanılmaz bir başarıyla bitip dağıtma saati geldiği zaman başladı. Önce Kürsüsün'ten karşısında Intercontinental otelinin üzerinden ve aynı anda Sular Kadresinin üstünden, maocuların alanına girdikleri noktadan yüzbinlerin ize-zine açılan ateş. Sonra bir dağılanma, bir anababa günü, dört biryandan yaz-gün kuruntar, panzerler, meydanın kana bulanması, yüzlerce yaralı ve 34 ölü... Burjuvazinin, onun en gerici, faşist kanadının ve gizli servislerinin öcü.

1977 1 Mayıs'ı katliamı. Türkiye tarihinde, işçi sınıfının tarihinde, burjuvazinin tuzaklarının, provokasyonlarının en kanlı, en büyüklerinden biri oldu. Amaç ortadaydı: 1978'de atılmış leri adımı ve demokratik kazanımı geri almak; yığınları yıldırarak; yaklaşan 1977 seçimlerinde demokrasi güçlerinin MC'ye karşı zaferini engellemek; 1 Mayıs 1977'ye birlik içinde katılmış olan CHP'de komünistlere kadar giden ilerici güçle arasında kama sokmak; DISK ve onun ardında Türkiye işçi sınıfının politik gücünü, örgütlü hareketini yıpratmak, yaltılamak; terör yaratmak yaratılan bulantı ve korku dolu havadan yararlanarak Türkiye demokrasi

1 MAYIS 1976'DAN...

Vietnam'da savaşın bütün gücüyle sürüyor...

Vietnam halkı, kurtuluşun dördüncü yılını kutluyor

SOSYALİST Vietnam halkı 30 Nisan 1975'de Saigon'un düşürülmesiyle tamamlanan Vietnam devriminin dördüncü yılını kutluyor. Ama bir atku daha var: Bu devrimin ülkeden kovulduğu ABD emperyalizminin başlaştığı maocu hegemonyaya karşı kazanılan utku.

ABD emperyalizmi yıllar boyu, bir yandan Vietnam Demokratik Cumhuriyeti'ne silah kusa- rak, öte yandan Güney Vietnam'da kanlı kükre rejimlerini ayakta tutarak Vietnam'ın Kuzey ile Güney'in birleşmesini engellemeye, Sosyalist Vietnam'ın kurulmasının yollarını tıkanmaya çalışmıştı. Ama basaramadı. Emperyalist (devsi) diye getirilen kahraman Vietnam halkı 30 Nisan 1975'de devrimi utkuyla ulaştırdı. Savaşın sona ermesi ve Sosyalist Cumhuriyetin ilân edilmesiyle kalkınmada büyük adımlar atılmaya başlandı. Talan edilmiş güney bölgesindeki halk, gelişmiş kuzey bölgesindeki kardeşlerine ve sosyalist ülkelerin yardımına da yararlanarak önemli başarılar elde etti.

Ama hegemonyaya güçler bu kez, ülkenin en gelişmiş bölgelerini talan etmeye kalkıştılar. Emperyalizmin başlaştığı maocu İrta Vietnam'daki sosyalist kuru- çuluğu baltalamak ve dördür- ömek üzere saldırısına geçtiler. Onların da ulaştıkları sonuc, tam bir askeri, politik ve diplomatik yenilgi oldu. Kös Kös İnerline döndükten sonra Vietnam'la gör- rüşmelere başlamaya razı oldu- lar.

Vietnam'a bir «ders vermesey» kalkıp da kendileri ders alan Pekin yönetimi, şimdi, hic olmaza Vietnam'ın İlgal aldn- daki sınırlı bölgelerini İlhak etme- hesaplama görüşmelerine oturu- yor. Vietnam'ın, 29 Mart'ta gö- rüşmelere baslanmasını İçin yapı- tış çağırısı cevaplayan Pekin yönetimi, 1957-1958 anlaşması- ya bilinen tarİhsel sınırları ta- mmadıklarını açıklayarak bu amacını açığa ortaya koydu.

Vietnam'ın, bir yıl niyet güstermiş olarak, ülkedeki bütün Çin birlikleri geri çekilmeden de görüşmelere başlamaya hazır ol-

duğunu açıklaması üzerine, 14 Nisan'da, bu hesaplarla Hanoi'ye temsili gönderdi.

17 Subat'ta Vietnam üzeri- ne saldırı emri veren Pekinli komutlar, Vietnam sınır bölgelerini hızla ezerek bir kaç gün içinde eyalet merkezlerini İlgal etmeyi, oradan da başkent Üze- rine yürümeye planlıyorlardı. Ancak, bir kaç yıl önce - İstisna Çin birliklerinin Vietnam millic- leri tarafından daha İik gün İçin de 10 kilometrede dördürüldü - günü şaşkınlıkla gördüler. İkin- ci bir saldırıya ancak 23-24 Su- bat'ta taktikve birlikleri geldik- den sonra geçebildiler. Pekinli komutanlar, yüksek savaş deneyimi ve zekasına sahip Vietnam millicilerinin gerilla yöntemleri karşısında basarsız kalınca Çin birliklerini kitleler halinde ağır ateş hatlarına, mayın tarlalarına sürdüler. Bozguna uğratıp geri çekilen birliklerin üzerine ateş açtılar. 600 bin piyadeye İtilan Çin birliklerinin hemen hepsi hareketi reddetmiş, ama Pekinli komutanlar, birlikleri sonuça ulaşamadılar.

Vietnam birliklerinin çok az kavin verdikleri herkeşce onay- lanırken Vietnam'ın asıl kuvve- leri sivil halktan oldu. Bosatila- manay kentlerde bulunan ve-

İste Pekin'in askeri Vietnam'ı bu hale getirdi...

ya geride kalan sivililer katle- dildi. Savaşın sonra toplu mezarlar ortaya çıkarıldı. Fabrika- lar, yollar, devlet ve kooperatif çiftlikleri, okullar ve hatta ev eşyaları ve kitaplar, her şey Çin birliklerine tahrip edildi. Sanayi tesislerinin değerli par- çaları sökülüp Çin'e taşındı. Bu arada çok sayıda genel Viet- nam'ın tutsak olarak Çin'e gö- türüldü.

Pekin yönetimi Vietnam'la görüşmeye yanagmsı olmasına karşın, tehditlerinin arkasını ke- çiyor. 16 noktada Vietnam top- raklarını İlgal altında tutuyor, sipiler kazıyor, silahlı provo - kasyonlara girişiyor ve hatta İsrail gibi bu İlgal bölgelerine bazı sivil gruplar yerleştirmeye hazırlıyor. Yeni bir saldırı olasılığını gözden uzak tutma- yan Vietnam ise bir yandan askerî saterberlikli sürdürürken di- ber yandan son İlgal birlikleri ni de İlhak dışına çıkarmak bölge- de barış kurmaya, kaldırımın açtıkları yaraları sararak sosyalist koruculuğu İhdamırmaya ça- lıyor.

Vietnam halkı, bu savasım- da da dünya barış güçlerinin desteğini alacaktır.

Haydi Vietnam'la dayanış- maya!

Yunanistan Komünist Gençliği kongresi bitti

Yunanistan Komünist Gençliği (KNE) II. Kongresi Atina'da dü- zenlenen onbinlerce gençin katıldı- ğı büyük bir mitingle sona erdi. KNE Merkez Komitesi Genel Sekreterliğine ye ni seçilen Spiros Halvatsis, Kongrenin kapanışında yaptığı konuşmasında, Yu- nanistan'daki komünist - gençliğin bu kongreyle savaş amacını, ünversiteni ve birliğini kanıtlandığını açıkladı. Bİndiği gibi KNE, Yunanistan'da bulunan en güçlü gençlik örgütüdür.

Peru Komünist Partisi yayın organı yeniden çıkıyor

Peru'da işçilerin ücret artışı İçin bas hatlıkların protesto grevlerini desteklediği İçin yasaklanan Peru KP yayın organı «Unidad», yeniden legal olarak çıkmaya başladı. «Unidad» üzerindeki yasagın kalkması İçin 19 komünist gazeteci açlık grevine girmişti. Açlık grevinin 8 gü- ründe hükümet, yasagın kaldırıldığını, «Unidad» yayını hayatına devam edebi- leceğini açıkladı.

Çelik işçilerinin sesi radyosu

Fransa'da çelik İşkolundaki tenstakların büyük boyutlara var- ması sonucu CGT'nin başlaştığı eylem kampanyası, her gün yeni bir İtme kazanıyor. En son Lon- gwy'de çelik işçilerinin bir radyo İstasyonu kurdukları, buradan yapıla- nın merkez yayınlarla, savasım- yönümlendirildiği bildirildi. «Pa- raiterleşme, çeşitli girişimlere kar- şın, radyo yayının büyük bir baş- arıyla sürdürüldüğü haber verili- yor. Bu arada yapılan açıklamada, «Çelik işçilerinin Sesi» radyo- sunun varlığını, Longwy kilisesi kulesine, kilise papazının direkti- fyle kuruldğu belirtili.

Küba'da yerel seçimler yapıldı

Küba'da 169 il ve bölge İçin yerel seçimlerin yapıldığı bildirildi. Küba Parlamento Başkanı Blas Roca'nın açıklamasına göre, seçime 8 milyon seçmenin yüzde 96,9'u katıldı. Bu oranın 1976'daki yerel seçimlere katılma ora- nından yüzde 17 fazla olduğu açıklan- ken, bir bayram havası İçinde geçen seçimler sonucunda, İllerde ve bölgelerde yeni atılmaların beklendiği belirtildi.

Kolombiya'da bir komünist lider tutuklandı

Kolombiya Muhaafet Ulusal Birliği tarafından yapılan açıklamada, Komü- nist Partisi Merkez Komitesi ve Ulusal Sekreterliği İyvesi Alvaro Vazquez'in İstih- barat örgütü tarafından tutuklandığı açıkladı. Bir Latin Amerika ülkesi olan Kolombiya'da son zamanlarda baskıların artırdığına İşaret eden Ulusal Birlik Vazquez'in salıverilmesini ve baskıların dördürülmesini talep etti.

Yığın örgütleri - parti - sınıf savaşımı

S ON aylarda, işçi sınıfı hareketine ve özellikle onun örgütlü politik gücüne saldırılar önce yoğunlaşmış bulunuyor.

İşçi sınıfı hareketine saldırının yeni bir yönüme, işçi sendikaları ve demokratik yığın örgütleri üzerinde denemeler isteniyor. Bunun nedeni anlaşılmasa dağıdır: İşçi sınıfının politik hareketi, hızla gelişip büyüyor, toplumun her kesimine damgasını vuruyor. Bu niçel ve nitel gelişme, bu sağlıklı bu yeme. Kaçınılmaz olarak, işçi sendikalarına, yığın örgütlerine saldırıyor.

Bu gelişmeler paralel olarak, burjuvazinin açpıktan ve dolaysız saldırıları da artıyor. Burjuvazi işçi sendikalarını, demokratik yığın örgütlerini, TKP ele geçiriyor diye feryat ediyor.

Burjuvazinin saldırısı, acıktan ve dolaysız yöntemlerle sürdürüyor. Çok daha önemlisi, burjuvazi «sol» görünümüne aplanlarını, satılmış sendika ağalarını maocuyla işçi sınıfı hareketinin üstüne saldırıyor. Sermayenin bu «sol» araçlarını ajanları her soydan ve boydan «sağ» ve «sol» oportünistler, TKP'nin işçi sendikalarına, yığın örgütlerine «parti» işlevi gördürdüğü suçlamasını yapıyor ve saldırılarını bu noktada yoğunlaştırıyor.

İşçi sendikalarını, yığın örgütlerini ele geçirmek, bu örgütleri «parti işleviyle yükümlü kılmak» ya da bunların «bağımsızlıklarını yitirmelerine neden olmak» sözcüklerine sormuştan, tümü de burjuvazinin kaymaklıktan ve aynı anlamına gelen bu suçlamaları, önemli bir korkunun belirtirler.

Bunları korkutma nedir? Bu soruyu yanıtlayabilmek için, çok bilinen kimi gerekleri, bir kez daha yinlemekle yarar var. İşçi sendikaları ve işçi sınıfının parti kavramlarını ele alalım. Sendikalar, işçi sınıfının ekonomik savaşım araçlarıdır. Amaç, emürlüydü sınırlamak, işçi sınıfının yaşam koşullarını iyileştirmek. İşçi sınıfının sendikalar aracılığıyla sınırlanmış bir savaşım, gerekli ve çok önemli olmakla birlikte, yeterli değildir.

Öünkü, sendikal savaşım, işçi sınıfı, ancak ekonomik-demokratik bir takım kazanımlar elde edebilir. Fakat, bu savaşım biçimiyle, somutlı ortadan kaldırılmaya, işe, sömürünün tüdünden ortadan kaldırılabilmesi için, işçi sınıfının ekonomik-demokratik savaşım yanında politik ve ideolojik savaşım da vermesi ve giderek burjuvazinin siyasal erki yerine, kendi siyasal erki kurması gerekir. Bunun da aracı İşçi Sınıfı Partisi'dir.

İşçi sınıfının bu iki örgütlenmeye biçimi, yani sendika ve Parti birbirinden bağımsız örgütlerdir. Birbirlerinden farklı araçlardır. İşlevleri değişiktir ve kesinlikle birbirini ötekini işlevini göremez.

Örgütsel bağımsızlığa karşılık işçi sınıfı hareketi geliştikçe, işçi sınıfının her ideolojik arasında, ister istemez ideolojik ve politik anlamda bir paralellik, bir bağımlılık ortaya çıkar ve çıkarılır. Bunun anlamı, işçi sendikalarının sınıf sendikacılığı ilkesi doğrultusunda ekonomik-demokratik birliğini sağlanmasında ya da bu yönde önemli adımların atılmasındadır. Bunun anlamı, işçi sendikalarının, işçi sınıfı ideolojisinin benimsenmesi, işçi sınıfının kendisi için sınıf olma bilincine yükseltilmesidir.

Bunun anlamı, yığınların ekonomik-demokratik kazanımlar için sürdürdüğü demokratik savaşımını, işçi sınıfının sosyalizm için sürdürdüğü savaşımına aynı potada birleştirmek ve demokratik güçlerini ortak düğümüne karşı yönlendirmek. Bunun anlamı, fabrikaların, sendikaların işçi sınıfı partisinin kaleleri biçimine dönüşmesi ve giderek gerçek işçi temsilcilerinin, komünistlerin sendika yönetimine gelmeleridir.

İşçi sendikaları ile işçi sınıfı partisi arasında, bu anlamda ortaya çıkan ideolojik ve politik ayrılık ve bağımlılık kaçınılmazdır, zorunludur, yalnızca sınıf sendikacılığının ön koşulu değil aynı zamanda, işçi sendikalarının bağımsız bir konum kazanabilmesinin, işçilerin her türden sapık ideolojilerden arınabilmesinin ve sendikaların örgütsel bağımsızlığını koruyabilmesinin de ön koşuludur.

Şimdi Türkiye'de olan da; burjuvaziyi korkutan da budur: burjuvaziyi «TKP sendikaları, yığın örgütlerini ele geçiriyor» diye feryat etmesi ile, burjuvazinin ajanlarının sendika ağalarının her soydan ve boydan «sağ» ve «sol» oportünistleri, «TKP sendikalarına, yığın örgütlerine parti işlevi gördürüyor» demesi arasında pek bir fark yoktur.

Bunların, «TKP sendikaları, yığın örgütlerine parti işlevi gördürüyor» demesinin anlamı, işçi sınıfı ideolojisinin sendikaların yığın örgütlerini sokmasını, işçi sınıfının birliğini sınıf sendikacılığı ilkesini doğrultusunda oluşturmaması demektir.

Bunun anlamı, komünistler, işçi yataklarında, fabrikalarda, sendikalarda, demokratik yığın örgütlerinde, yani, kısacası yığınların içinde çalışmasını demektir. Burjuvazi ve maocular «TKP, sendikaları ve yığın örgütlerini ele geçiriyor» derken, kendisi işçilerin adına haklı bir korkuyu dile getiriyor.

Burjuvazinin «sol» görünümü ajanları ile «sağ» ve «sol» oportünistler ise daha utançtır bir tavırla ve sözün ona «eleştirisi» yatafsı altında «TKP sendikaları, yığın örgütlerine parti işlevi gördürüyor» derken, burjuvazi adına aynı korkuyu dile getiriyor.

Sınıf sendikacılığı ilkesi doğrultusunda işçi sınıfının birliğini sağlamak, fabrikaların sendikalarını, işçi sınıfı partisinin kaleleri haline getirmek, işçi güçlerinin ekonomik ve demokratik kazanımlar için sürdürdüğü savaşımını, işçi sınıfının sosyalizm için sürdürdüğü savaşımına aynı potada birleştirmek ve demokratik güçlerini ortak düğümüne karşı yönlendirmek, «TKP sendikaları, yığın örgütlerini ele geçiriyor» (!) ya da bu örgütleri «parti işlevi gördürüyor» oluyorsa işçi sınıfının erleri bu örgütleri ele geçirmeye ya da parti işlevi gördürmeye devam edecektir.

Basın özgürlüğü ve özgürlüğün basını

FARKLI dünya görüşlerinin, basın basını olmak üzere kitlesel haberleşme araçlarıyla ya da çeşitli toplantılarda savunulması, propaganda edilmesi, tanıtılması, yaygınlaştırılması burjuva demokrasinin «gerek şartıdır», «olmazsa olmazdır». Tipki bu görüşlerin özgürleştirilmesinin ve bu yönde siyasal erki ele geçirme savaşımının gerçekleşmesi demokrasinin «gerek şartı» oluşu gibidir.

Kıstılı burjuva demokrasisi koşullarında, demokrasinin varlığını kurtulacak bir dizi özgürlükler veya bu oranda tanınması, sıra görüşlerin propaganda edilmesi, savunulması, yaygınlaştırılması özgürlüğüne gelince, bu görüşler doğrultusunda örgütlenme özgürlüğüne gelince, burjuvazi yan cizer.

Nitekim bununla değildi Türk Ceza Yasasının 141. ve 142. maddelerinde hükümlerini fıkraları arasında, hemen hemen hiç çekemeyiz, «iş bu fillerin basın yoluyla işlevi halinde ceza miktarı iki kat artırılır...» fıkralarının komması. Örneğin 142'nci maddede kapsamına giren bir yazılmanın, «eğer söz konusu eylem, yayını yoluyla yapılmışsa ceza yüzde altı artırılır».

Demokratik güçlerin yükselen savaşımı son yıllarda, ceza yasa-sında yeralan anti-demokratik hükümleri birer birer etkisizleştiriyor. Bu yasaklamaların çözüldüğünü kitlelerin bilincine mal ediyor. İşte 141, 142, 143, 144, 142 nci maddelerin kaldırılması istemi komünistlere hak bir istem olmaktan çıktı, çok kahvelerinden tezahür başlarına, fabrika köşelerinden demokrat aydınların tartışmaları kadar tüm herici güçlerin ortak istemi oldu.

İsk Yurtcu'nun Politika Gazetesinde yayınlanan bir haberdan sorumlu tutulurak hapse mahkum edilmişliği güncelliğini artıran «yazı işleri» müdürlerinin ceza sorumluluğunda ilkinin yasa maddeci, Metin Cuhacıoğlu'nun Yürüyüş gazetesinde bir yazıda, Necdet Öner'e «bu milletvekili! Akın Sinay imzalı bir yazıda dolaylı hapsedilmeleriyle, genellikle bu tür konulara karşı kayıtsız duran tekelci basının bile gündemine girer!».

Basın özgürlüğünü savunmak, bu özgürlüğe konan kısıtlamaların tümünün kalkması için çaba göstermek bir demokratik görevi. Sosyalistler bunu yıllardır savunuyor, demokratik istemlerin ilk maddeleri arasında koyuyorlar. Bugün bu istemlerin sağlamlık kadar çok geniş bir kesim tarafından savunulması, elbette demokratik güçlerinin bir kazanımıdır. Basın toplu-mun çeşitli kesimlerinin sesini, savun, dileğini, istemini yansıtan, tutumunu, tavırını açıklayan, aktarmasına olanak veren bir silahtır. Bu demokratik silahı üstüne konan kısıtlamalar elbette demokrasiyi güdükletmektedir.

Görülen o ki, son haftalarda konunun kazandığı güncellik sayesinde Parlamento'dan bu konuda bir yeni yasa çıkacaktır. Gene görülen o ki, yeni yasa teklifi bir «antidemokratik» eylem kaldırılacak, bir başka engeli getiriyor. Hapis cezası yerine para cezası getirmek elbette ki antidemokratiktir.

Bir kez basın üzerinde bir kısıtlama gereğini «evris kabul etmez». İkincisi ve daha da önemlisi basın özgürlüğünü kullanılabilir yekine için «çok» dolur larını tekeline vermeye yönelmektedir. Yani basın özgürlüğü üstüne konan kısıtlamalardan birini kaldırıyor, görüldüğü altında yıllar boyu demokrasî güçlerinin savunup bugün elde etme aşamasına geldiği bir özgürlüğe adanmadan bogması yönelimindedir.

Buna karşı çıkıyoruz. Türkiye basınının demokrasiden yana olan tüm kalemleri, tüm emekçileri bu operasyona karşı çıkmaktadır.

İste tam da bu noktada maddalenin öteki yüzüne bakmamız gerekir. Basın özgürlüğünü savunurken, «özgürlüğün basınının doğru tanımlanmasını yapmaktır durumunduz. Basın özgürdür! Evet. Ama ne için kullandıkları bu özgürlük? Bir başka deyişle «özgürlük basını için bir fetih değil bir araçtır. İşlevini, görevini yerine getiren kullanancağı bir araç».

Nedir bu işlev, nedir bu görev? Cevabı pek zür değil. Basın, basın özgürlüğünü demokrasî için, temel hak ve özgürlüklerin savunulması, yaygınlaştırılması için kullanacaktır.

İşte bu noktada özellikle tekelci basında yoğunlaşan ciddi emekçiler, köklü estirtiler söz konusudur. Yıllar boyu işçi sınıfının demokratik-politik savaşımına karşı bağlanmaz bir sınıksızlık duvarı örenler, Türkiye Komünist Partisi üzerine konan yasağı evris kabul edip susanlar için ası yapacakmışın basın özgürlüğüne sözün işe somak belki abartılmadığı ama, büsbütün de haksız değildir. Türkiye'de tekelci, tekelciler, sömürücüleri savunma özgürlüğü sınıca kadar vardır. Olmayan iş, emekçi sınıfların haklarını savunma özgürlüğüdür.

Basın özgürlüğünü savunuyorum» ebleti. Hem de somma kadar. Ama bu özgürlüğü demokrasinin getirdiği demokratik kazanımların korunması, toplumdaki tüm sosyal güçlerin örgütlenme ve propaganda haklarını kullanma özgürlüğü için savunuyoruz.

Basın özgürlüğü, özgürlüğün basınıdır. Satırlandırma, sütunlandırma her gün faslıca davetiye çıkarılarak savaş kürsüsünde yapıyorlar. İşçi sınıfını örgütüstü rakamlık için çalışalayanlar, Türkiye Komünist Partisi'ne konan yasağı sevirel kanları için değil. Ontan zaten işçi sınıfı ve özgürlük düşmanlığı yapmakta özgürlüğüdür.

Aydınlık kimlerin sesidir? 'Aydınlık'ın destekleri?

Macoculuk gericielik cephesinin yedek gücü olmaktan çıkıp «aşiğ» olmaya yönünde hula ilerliyor. Diğer kapitalist ülkelerdeki macoculuk, bu yarıta Doğu Perinçek ve çetinesinin çoğu kez gerisinde kaldıklarını görüyorlardı herhalde.

Macoc gericielik güçlerinin yayın organı 'Aydınlık'ın sütunları, bu yarıyı tartışmasızca kanıtlayacak pek çok örneklerle dolu. Bu amaçla 'Aydınlık' koleksiyonlarından bir seçme yapmaya kalkışmak demek, «hanzifini seçmeli bu kepazelikleri» dedi diye sorup şaşırarak demek.

Gerçekten hangisini seçip sergilemek 'Aydınlık'ın anti-komünist, gerici saldırılarının? 'Aydınlık' sütunlarında kolgezen macocu karşı devrimcilerle koloika aynı sütunlarda boy gösteren teselli karşı devrimcilerin hangisini sergilemek? Aslında «en çarpıcı olanlar» değil «gelişigüzel seçtiklerimiz»den bir kolleksiyon sergiliyoruz.

Vatın ötesini siz tamamlayın artık.

BİR 'DAMAT', BİR NATO ESKİ MEMURU VE DOĞU PERİNÇEK

Su satırılık okuyun: «Türkiye'nin Batıdan ayrıldığı bağlantısı kalmasını istemeyenler vardır. Buna lezzetle inanlar vardır. Bunun isteyenleri faaliyetlerine yeraltında devam ediyorlar. NATO'dan ayrılmış bağlantısı Türkiye'yi sosyalizme çekmek için kolay bir aşama olarak görüyorlar.....»

Simdi de sunum okuyun: «Soyet askeri malzemesi ile donatılmış Küba birimleri, Afrika'da kolgezyor, rejimleri birbiri ardına deviriyor. Son hareket ise Etiyopya'ya karşı olmuştur.»

Haydi bir de şunu okuyun: «... Sayın Haydar Sükan'ın da berrak bir şekilde açıkladığı gibi, savaşın esas kaynağı olan Sovyetler Birliği Batı'dan, Doğudan ve Güneyden çevreli almış buluntudur. Bunun barışın korunması için başka yolu da yoktur. Diktat edilmiş Sovyetler birliği son yıllarda cabalarını Türkiye-İran-Pakistan halklarının yayfılanmaya yönelmiş. Moskova'dan Afganistan'da düzenlediği darbe Sovyetler Birliği ile Pakistan'ın bir bakıma sınır komşusu haline getirmiştir. Aradaki tampon kalkmıştır. Etiyopya ve Güney Yemendeki darbeler

Türkiye, İran, Pakistan halklarını Güneyden baskı altına almıştır.

Sovyetler Birliği darbe ile ele geçirdiği ülkeleri, Eritre halkını emzek, Kuzey Yemen'i ve Somali'yi düşürmek Mısır ve Sudan'ın baskı altına almak için iş olarak kullanmaktadır.»

Yaptığımız üç ahint, İki İsmet İnönü'nün damatlığın dan sematirliğe ayrıyan ve başunlerde kendini 12 Mart benzeri bir rejim'in doğal Başbakanı olarak gören ve görmele yetinmeyip bunun hazirliklarını sürdüren ve empoze etmeye çalışan ünlü Amerikan, karşı devrimci Metin Tokere'ati, ikinci İnce İsmet Kamran İnan. Yani şu NATO memurluğundan müstafii gerici Kürt barjuvazisi'nin politikadaki ve emperyalis kurulusun içindeki sözcü ve temsilcisi Kamran İnan'ın.....

Sonucunsa gelince, o da adlarını saydığımız iki kişilerin, yani Tokere ve İnan'ın yol arkadaşlarından biri; Doğu Perinçek Macocu karşı devrim çetelerinin ünlü reisi, alintuda göreceğimiz gibi 12 Mart'ın ünlü generallerinden Haydar Sükan için «Sayın Haydar Sükan'ın berrak bir şekilde açıkladığı gibi» diyor.

Alıntı halinde sunduğumuz üç yazı da 'Aydınlık'ın 8 Şubat günü sayısında çıktı. Tokere ve İnan'ın demeci gericiatçilik yüzünden «sür manet» denilen, başun üstüne yerleştirilmiş, yani öneminin altı iyice çizilmiş, Perinçek de gazete-nin tepesine oturtulan bu iki karşı devrimci, gazetenin dibine yerleştirilen basyazıya eşlik ediyor .

Doğrusu çok uyumlu bir üçlü oluşturmuyorlar.

KIMLER YOK AYDINLIK SÜTUNLARINDA!

Macoc 'Aydınlık' elbette İnan ve Tokere gibi bir elasele yetinmiyor. Anti-Sovyetizm ve işçi-komünizm bağtadında öten tüm kargaları sütunlarında duyurmakta görevli. Yeter ki Sovyetler Birliğine küfredilsin, yeter ki Türkiye komünistlerine ve Türkiye Komünist Partisine saldırılsın.....

Nitekim 10 Şubat günü 'Aydınlık', Nege Bölgesi Sanayi Odası Başkanı ve işbirlikçi tekelci sermayenin Ege'deki elebaşlarından Şinasi Ertan'ın bir demecine amlı bulmuş Magribli gibi yapıyor. Yan-

lıs anlaşılmamış! Bu tekelci elebaşını teşhir etmek ama cıyla değil. 'Aydınlık'ın sayı-vundugu röportajların doğruluğuna tanıklık etmesi ama cıyla Şinasi Ertan şöyle diyor:

«Orta Doğu'daki karışıklık larla kuzey komşumuzun İlls kil olduğun düşünüyorum. Bu nedenle Türkiye'deki son gelişmelerin önümü bir sonu ca bağlanmasa gerekiyor.»

Neymiş bu solunlu sonuç? Ertan (ve 'Aydınlık') açığı-yor bunu:

«... Biz 1973 yılından beri AP-CHP koalisyonunu savunduk... Doğru; onlar (Macocluk ve işbirlikçi tekelci sermaye cephesi) gerçekten de hep CHP-AP koalisyonunu savundular. İşçi sınıfı da bu gerici saldırıya karşı CHP-AP koalisyonunun gerici niyetlerini sergiledi ve CHP'nin olaibladığıncı sosyal demokrat çizgisi izlemesini sağladı.»

Yani iki temel fark: Barjuvazinin politikası proletaryanın politikasının temel farktı.....

GEL, GEL... ANTIKOMÜNİST OL DA, KİM OLURSAN OL YİNE GEL...

Macocu tekelciatçılıkta çarpıcı örnek tekrarıyor ve sütunlarında çıkık eğilge anti-komünizm ve anti-Sovyetizm yapmaya haziriyor.

16 Şubat günü Lütfü Doğru'nun konuşturuyor, 19 Şubat günü, 1970 öncesinin ünlü anti-komünist İçişleri Bakanı

Faruk Sükan'a söz veriyor. Aynı gün CHP'nin en gerici en sağ unsurlarından İstanbul (kontenjan) Milletvekili Zeki Efeoğlu ile Muş CHP Milletvekili Burhan Garip Savlı da boy gösteriyor. 'Aydınlık'ın ilk sayılarından.

Tümü de süper devletler teranesi ile ABD emperyalismini gözardı edip anti-Sovyetizm ve anti-komünizm tez gaitarlığına haz veriyorlar bu demelerinde.....

ŞÜKRÜ'NÜN ADAMI HAKKI, AYDINLIK'TA YAZAR OLUNCA...

Sınıf ve kitle sendikacılarının temel taş Maden-İş'e saldırmak amacıyla gildi ve işçi servislerce görevlendirildiği Demir Döğüm olayı-ndan sonra iyice ayın beyan olan Şükrü Özbayrak'ın adamı Hakkı Öztürk (işçilerin deyimleriyle Şükrü'nün emirleri Hakkı) 'Aydınlık'ın 6 Mart sayısında, ikinci sayfa'da yazırlığı soyunmuş. Daha doğrusu birileri bir yazı yazmış ve üstüne «Şükrü'nün emri» erç Hakkı'nın imzasını basmış. Yani Erdemli'ye ihlallı. Başlığı şöyle: «TKP'nin Ereg İ Demir Çelikteki faaliyetlerine dikkat.»

Artık yazının içeriğini aktarmaya alıntılar yapmaya bile gerek yok!

16 Mart günü bir başka faaliyet, 'Aydınlık'ın senelisi-yor: Ramazan Çakıroğlu. Su teselli faaliyeti Başoğlu'nun Sağık-İş Sendikasının yone tim kurulu üyelerinden birisi. Bunca anti-komünist yetmi!

- AYDINLIK'IN SİYASAL TERCİHİ AP - CHP KOALİSYONUDUR
- AYDINLIK SÜTUNLARI AP'LİLERİN VE MHP'LİLERİN KÜRSÜSÜDÜR

yor 'Aydınlık'a. Gericielik güçlerinin birini bile dışarda bırakılmama cabalıyor.

Örneğin 10 Nisan'da Koca eli AP Milletvekili Ali Saroğlu senelisi-yor 'Aydınlık'tan: «TOB-DEK'deki TKP-TİP İHL fakını oluşturmaya çalışan CHP milletvekilleri kimlerdir?» diye soruyor.

Okuyorsunuz AP'li Saroğlu'nun sözlerini, bu iddialı konuşmayı kaynığını arıyorsunuz. Çıka çıka kim çıkacak. 'Aydınlık'ta kendisi. İki gün önce 'Aydınlık' bu «ihbar» yapmış ardından da AP'li Saroğlu bunu parlamentoya yanıştırmış.

MHP'nin AP içindeki Trauva atlarından Zeki Efeoğlu'da 11 Nisan'da sarodaki yerli ni alıyor. Halkın'deki Yemamla dayanışma toplantısından katılan CHP'li Ahmet İsvan ve Ordu Milletvekili Ertural Günyeli için CHP'lilere sozlu soru yönelme nu marası altında anti-komünizm ve savaş kışkırtıcılığı yapı-yor. Kaynak... Bozacının şahidi sıracı örneği, gene 'Aydınlık'!

'Aydınlık' kendi ihbarını meyvelerinin, en gerici faaliyetlerinden gazından gene kendisi yanıştıyor.

ÇELEBİ GÖREV BAŞINDA

12 Nisan günü 12 Mart TRT'sinin ele bağlanmasından Güney'din istihbaratı ve herhalde «istihbaratçı» yazarı 'Aydınlık'ın himetlerine (1) parlamentoda omuz veriyor. Sıkyonetim komutanlığına yasaklanan «Bilimçimen Sola başlıklı ihbar diastisni ya - saklanış gerekeceğini Başbakanı soruyor. Hem de ne soru: «... İstanbul'da yayımlanmakta olan 'Aydınlık' gazetesinde bir streldir Türkiye'de ki sol sülkü etmeni gruplarından Sovyet Rusya yanlısı rın tanıtıcı bir telefizya yet verilmekten bu yayın dar durulmuyor...»

Sıkyonetimden bu yana Türkiye'de yasaklanmamış gerici, demokrat yayın pek kalmadı. Çelebî bunları hep duymadı herhalde.

Boylece konu şimdi Parlamento gelmiş durumda. Ege Çelebi 'Aydınlık'ta bu yarınu yapamayacağı da ne ya «pak»!

Çinkü, «Boyle olar Çelebi bidede anti-komünizm dedi - ğin...»

NAZLI İLİCAK VE TERCÜMAN YAZARLARI MHP TARAFINDAN ÖDÜLENDİRİLDİ

Ülkün Gazeteciler Cemiyeti 25 Şubat'ta, yün başarılı gazetecilerine ödülleri dağıttım. Geçenin şeref konuğu MHP Genel Başkanı Türkeş'miş. Ülkün Gazeteciler Cemiyetinin Başkanı MHP'nin Genel Sekreteri Yardımcısı Yasar Okuyak.

Ülküncülerin başarılı saydığı gazeteciler ise şunlar: Nazlı Ilıcak, Kemal Ilıcak, Ahmet Kabaklı, Atilla Onuk, Mübah Perinçek, Başar Tamer. Tercüman gazetesi hemen hemen fak kadro temsil ediliyor.

Ülkün Gazeteciler Cemiyeti, yani MHP'nin basın kolu, seçimin pek isabetli yapmış doğrusu. Gerçekten de, bu kadro MHP'nin ve fazlının, basındaki en büyük yarıdıkları, en yakın işbirlikçileri... Nazlı hanımın son yazılarına, kelle isteme çığlıklarına bir göz atmak yeter.

● DİRENİŞ YAPAN İŞÇİLERE SARI SENDİKA VE İŞVEREN GÖZDAĞI VERMEK İSTİYOR...

Eki Merkez Atölyesi işçileri sorguya çekildi

ZONGULDAK, (İSTA) —

Ereğli Kömür İşletmeleri'nde çalışan işçilerin toplu sözleşme farklarının yasal süre içinde verilmemesi üzerine bir süre önce yaptıkları direniş nedeniyle Merkez Atölyesi işçileri sorguya çekildi.

Geçtiğimiz hafta içinde Ankara'dan gelen müfettişler Eki Merkez Atölyesi ekibin başve ve postabaskılarla bir toplantı yaptılar. Toplantıdan sonra da her müfettiş ayrı bir odada işçileri tek tek sorguya çekti. Müfettişler işçilere, «Sizi direnişe zorlayan oldu mu?», «Bu direniş nasıl başladı?», «Sen niye çalışmadın?», «Çalışmak isteyenler engellendi mi?» türünden sorular sordular. İşçilerin tümü müfettişlere aynı cevap verdiler.

İşçiler müfettişler tarafından sorguya çekilirken, Zonguldak Ma-

den İşçileri Sendikası Gazetesinde de, direniş yapan işçiler «Nankör» olarak tanımlandı. Gazetede ki yazıda «Bu direniş dışardan birtakım bozuncu, yabancı ideolojik sahibi kişiler yapıldı. Bu yöllü direnişe kapı çalmayacağı, Sani sendikacılar, işverenin bu tür eylemlere seyirci kalmamasını ve direnişe katılanların cezalandırılmasını da istediler. Direniş yapan kendi üyelerini eşitlen atma demeye getirdiler.

Gerek sendikanın bu yayını gerekse müfettişlerin sorgulamaları işçiler tarafından «Gözdağı verilme isteniyor» şeklinde yorumlandı. Közlu, Özlümez, Böğelerci ve Merkez Atölyeleri işçileri yaptıkları direniş sonucu toplu sözleşme farklarının alınıp, gelecek günlerde tüm anti demokratik uygulamalara karşı direniş yapmaktan kaçınmayacaklarını söylediler.

Demokrasi güçlerinin Eskişehir mitingi görkemli oldu

«Fasizme, emperyalizme, her türlü gericiğe karşı demokratik hak ve özgürlükleri koruma» mitingi 14 Nisan'da Eskişehir'de yapıldı. Yaklaşık 7 bin kişinin katıldığı mitingde, Maden-İş, Bank-Sen, Aster-İş, İGD, İKD, İİD ve bazı yerel örgütler yoğunlaşarak yer aldılar.

«Fasizme geçit yok», «Fasizme karşı omuz omuza», «Sıkıyönetime hayır», «UDC'de birleş», «Analar Do haz», «UDC'de birleş», «Analar Doğurur Fasizmi öldürsün», «NATO'ya peryalizm», «TKP'ye Özgürlük», «DISK'i DISK den atamazlar», «Maden İşçileri DISK yuvamız», «Washington Pekin Vietnam'dan silinzi çeksin», «Bay-Sen Bank-Sen, Maden İşçileri Yassın DISK» belgeleri saat 13.30'de Atatürk Lisesi önünde toplanan işçiler, gençler, kadımlar, 6. İhtifun ve NATO'nun amblemlerini ateşe verdiler.

Mitingde hazır bulunan Maden İş Genel Başkanı Vekili Kemal Dayısal, bir konuşma yaptı. Dayısal konuşmasında, fasizme karşı savaşın acıllığını vurguladı, NATO'nun ve emperyalizmin ülkemizi, deki oyunlarını sergiledi. 1979'un bir toplu sözleşme yılı olduğunu belirttikçe tekelin sıkıyönetimi

bu nedenle dayattıklarını söyledi. Dayısal, uzlaşmacı sendikacıların tekelinde birlikte işçilerin zararına olan belgeler imza koymalarını ve sınıf sendikacılığının bayrakını yükselten sendikaları DISK'den atmalarını eleştirdi. Ulusal demokratik güçlerin eylem ve cephe birliğini tek çözüm yolu olduğunu vurgulayan Dayısal, 1 Mayıs 1979'un emperyalizme ve fasizme karşı dev bir gösteri olması gerektiğini bildirdi.

Daha sonra yürüyüşe geçen kollar, belgeleri haykırarak İstasyon Alanına geldiler. Burada işçiler and dan sonra, disiplinli bir biçimde dağıldılar.

Bu arada polisler, işçilerin mitingde katılmasını önlemek amacıyla fabrikaların önüne barikat kurduğunu belirtti. Bazı işverenler işçileri tehdit etti. İşçilerin mitingde yürüyüş katılmaları engellenmek istendi. Bütün bu antidemokratik uygulamalar boşa çıktı.

Kısacası, demokrasi güçlerinin Eskişehir mitingi görkemli oldu. Fasizme, emperyalizme ve her türlü gericiğe karşı olan halk yığınlarının, demokratik hak ve özgürlüklerin tek beklisi olduğunu dostlarımız bir kez daha gösterdi.

Bolu Milli Eğitim Müdür Yardımcısını görevden alınması tepkiyle karşılandı

BOLU, (İSTA) —

Bolu Milli Eğitim Müdür Yardımcısı Yaşar Varis'in görevden alınması demokratik kamuoyunda tepkiyle karşılandı.

Varis, bu görevde MC'nin iktidardan düşürülmesinden sonra atandı. Görevde bulunduğu sürece kararlı bir antisosyalist olduğuna gösterdi. Ancak, bu durum kimilerini rahatsız etti. Bolu'da maoculara sıkıfısı olduğu bilinen CHP Milletvekillerinden Bayram Turan Çetin, Yaşar Varis'in görevden alınması için çaba gösterdi. Bu çabasında da başarılı oldu. Yaşar Varis geçtiğimiz günlerde Milli Eğitim Bakanlığınca görevden alındı.

Varis'in görevden alınması haberi duyulunca, Bolu'da, Düzce'de

bulunan demokratik örgütler ve CHP örgütleri bu kararın geri alınması için girişimde bulundular. Varis'in görevde kalması gerektiğini ilgililere duyurdular. Gerek CHP örgütlerinin ve gerekse demokratik örgütlerin bu çabasına Bolu TOB- DER Şubesi ve CHP Düzce örgütü seyirci kaldılar. Demokratik güçlerinin bu ortak istemine katılmadılar.

Ote yandan, Bolu'da fasistlerin ve maocuların yalıtılma süreci de hızlanmaya başladı. Bolu CHP Milletvekili Haluk Karabörk'ü bir toplantıda yaptığı konuşmada, «Kesin tavır koyma zamanının geldiğini fasistlerle ve maocularla değil, bundan böyle sadece demokrasi gücüyle her platformda güçbirliği yapmaya hazır olduğunuzu» söyledi.

SAVAŞ YOLU

SAHİBİ: OYA BAYDAR

YAZIŞLARI MÜDÜRÜ:

HALİHSAN ÖZGÜR

İbrahim ARİK

- YÖNETİM YERİ: 3 Eylül Emisyon İşhanı K.3 No. 304-Kemeraltı-İZMİR
- BANKA HESAP NO. Y. Kredi Bankası Cembeltaş Şb. 1735-53
- ABONE KOSULLARI: Yıllık 400 TL, 6 Ayık 200 TL, 3 Ayık 100 TL.
- YURT DIŞI ABONE: (YILLIK): F. Almanya 80 DM, Belçika 1260 BF, İngiltere 20 Sterlin, Fransa 180 FF, Hollanda 100 Gulden, ABD 50 Dolar, Kanada 60 Kanada Doları, Avustralya 50 Avustralya Doları, İsviçre 180 Kron, İsviçre 92 İF
- İLAN KOSULLARI: (İç Sayfalar) sütun cm 50 TL, (İç DÜZEN Savaş Yolu Teknik Sekreterliği) DİZGİ: Doğruluk Mat. Tic. Koll. Şti.
- BASKI : Doğruluk Mat. Tic. Koll. Şti.
- DAĞITIM: Savaş Yolu Dağıtım Servisi

Son baskı tarihi: 25.4.1979

Balkesir köylüleri haklarını savunmada ileri bir adım attılar

BALIKESİR, (İSTA) —

Balkesir'in AP'li Belediye Başkan'ın köy ekim alanlarını iskan sahası olarak uygulamaya koyma girişimlerine karşı 40 köy halkının başlattığı kampanya sürüyor.

40 köy muhtarının aralarından örgütlenecek başlatıcılar kampanyanın önemli bir eylemi olarak 11 Nisan günü evlendirme dairelerinde bir toplantı düzenlendi. Toplantıya, belediye ilâhileri, Vali Muavini, ziraat, sağlık, iskan müdürleri, Çarşaf Hukukcular Derneği Balkesir Başkanı, ve ileric, demokrat kişiler katıldı.

Belediye Başkan'ında toplantı-

ya gelerek alınan kararı haklı göstermeye çalıştı. Ancak taraftar bulamadı. Çarşaf Hukukcular Derneği Başkanı ve aynı zamanda Belediye Meclis Üyesi olan Av. Sadı Acausal köylüleri sömürme amacıyla taşıyan kararı siddetle eleştirerek iptal edilmesini istedi. Belediyenin kararını 'eleştiren diğer konuşmacılardan sonra, Belediye başkanı konuya tekra Belediye Meclisi'ne götürüleceğini açıkladı.

Böylece, haklarını örgütlü bir şekilde savunan köylüler ilk aşamada Belediye Başkanını gerileterek ileri bir adım atmaya başladılar.

Ordu'da gençliğin eylem birliği provokasyonları aşıyor

ORDU, (İSTA) —

Ordu'da son günlerde faşistlerin giriştiği saldırılar ve provokasyonları yeni bir niteliğe büründü. Ancak, aralarında eylem birliğini oluşturan ileric ve devrimci gençler bu provokasyonları aşmaya başlıyor.

Konya Ereğli Belediyesi «Çocuk ve Sorunları Yarışması» düzenlendi

EREĞLİ (İSTA) —

Konya Ereğli Belediyesi 1979 Dünya Çocuk Yılı nedeniyle, 6-12 ve 12-18 yaş grupları arasındaki çocuklar arasında «Çocuk ve Sorunları» konulu resim, şiir, karikatür, düzyazı dallarında yarışma düzenledi.

Başarılı yapılara 23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı günü görkemli bir törenle ödülleri dağıtıldı.

Ayrıca, Ereğli Belediyesi Çocuk Yılı nedeniyle çeşitli mahallelerde Çocuk parkları açılması için bir program hazırladı ve girişimlere başladı.

Ote yandan, Ereğli Orta Okulunda da «Çocuk ve Geleceği» konulu bir şiir yarışması düzenlendi.

1 Nisan günü İGD önünde bir ileric gençle saldıranlar, polis teslim edildiği halde haklarında hiçbir işlem yapılmadı. Aynı gün, Kona Sinemasında bir gece düzenlenen İkinci Gençlik Derneğinin faşist militanları ileric ve devrimci gençliği esnafa karşı karşıya getirmek için «Dükkanlarımıza bomba kondu, sizlere sairadcaaklar türünden bir yalanı yaydılar. İlerici devrimci gençler, sabırlı bir çabayla bu provokasyonu aştılar ve İGD'nin yapmak istediği geceyi engellediler. Paşaklılara Ordu'da gece yaptırılmadı.

Bu somut başarı eylem birliğini oluşturan gençler polisin saldırısına ile karşıladı. MHP çalışmaları poliser gençlere silah ve coplarla saldırıdır. İleri ileric gençler fena halde dövüldü ve yaralandılar. Saldırı sırasında kimi polislerin ana avrat kürektilerini ve silah kullandıkları görüldü. Çok sayıda genç gözaltına alındı.

Gençler, provokasyona gelmediler. Engişletmeler ve polislerin saldırılarına bilmeyen ve bu yönde demokratik örgütlerin kapatılması hesabı tutmadı.

Olaylar üzerine İGD Ordu Şubesi «Ordu Valisi'ne ilâhileri Uyarıyor» başlıklı bir yazıyı Valiye gönderdi. Yazıda, «Tüm bu olayların bilizere bir tek amacı var: Bu demokratik tilke örgütlerini kapatmak. Biz bu olayları biliyoruz. Komandoların şehrimizi bir bir sıvas, bir Kahramanmaraş yapmalarına izin vermezceğiz.» denildi.

GİRESUN KASABALARINDA GERİCİLİK, TARİKATÇILIK KOL GEZİYOR

Giresun'a bağlı Tirebolu, Espiye, Keşan kasabalarında başını MHP'lerin çektiği bir gericilik, tarikatçılık akımı başlatıldı. Yöğun bir propaganda ile başlatılan akım ileric MHP'ler, MSP'ler, her türden murcular, tarikatçiler, fanatik dinciler, gericiler yer alıyor. Bu gruplar otobüslerle, özel otolarla, Adıyaman'da Muhammed Reza adlı birisini ziyarete zidıyorlar. Bu adama Türkiye'nin «Ayettullahı» diyorlar.

Bu akımın başını bir öğretmen olan MHP'li Mustafa Karademir çekiyor.

İzmit Belediyesin'deki grevi kırma çabaları boşa çıkıyor

İZMİT, (İSTA) —

İzmit Belediyesi işçilerinin 6 Şubat 1979 günü başlattıkları haklı grev tüm engellemelere karşın sürüyor.

Bugüne dek AP'li belediye yöneticileri, Kocaali Valisi İbrahim Ural, ve tüm gerici faşist güçler bu grevi kırmak için çaba harcıyorlar. İşçilerin üzerine faşist komandolar, güvenlik kuvvetleri, sürüldü. Grev cadılarına saldırılar düzenlendi. Sendikamız 7 üneticisi tutuklandı. Disardan getirilen faşist komandolar belediyede işe alınarak temilatik araçlarının çalıştırılması için mahkemeden yakadığı kararlar çıkarıldı.

Ancak, bütün bu saldırılara karşın belediye işçileri haklı davalarından bir adım dahi gerilemediler. Belediye işçileri öneticilerin tutuklanmasına üzerine, yeni grev komiteleri oluşturuldu ve grevin disiplin içinde sürmesini sağladılar. Grevin içinde sürmesini sağladılar. Grevin tüm ileric demokrat güç ve işçilerle tam bir dayanışma kurular.

Grev yerine hergün gece faarikalardan işçiler, öğretmenler, gençler kadınlar geliyor. Grev nöbetleri bu dayanışma içinde daha bir kararlılıkla tutuluyor.

İzmit Belediyesi işçileri şimdiki grevden zaferle çıkacağına daha da bilincinde.

TÖB-DER kongreleri sürüyor

İZMİT TÖB-DER Şubesi Genel Kurulu 14 Nisan Günü yapıldı. Birlik Dayanışma ve Devrimci Öğretmen listelerinin yarıştığı genel kurulda Devrimci Öğretmen grubu seçimleri 14 oyu farkla kazandı.

ALANYA TÖB-DER Şubesi Genel Kurulu da 1 Nisan 1979 günü yapıldı.

249 üyesi bulunan Alanya TÖB-DER Şubesi'nin genel kurulunda 170 öğretmen oylayama katıldı. Üç listenin çektiği seçimlerde Halkçı Eğitimciler ve Birlik Dayanışma ittifakının listesi 80 oyu yitirmişe geldi. Devrimci Öğretmen, Devrimci Merkezîyetçiler ittifakının listesi 70 oyu alırken, maocuların listesine 13 oyu çıktı.

Yenetkin kuruluna Hasan Eminoğlu, Hasan Kaplan, Kadri Örs, Hüseyin Güllü ve Kadri Akın seçildi. Genel Merkez temsilciliğine ise Mustafa Arzık ve Osman Özcan getirildiler.

TRABZON TÖB-DER KONGRESİ VE MAOÇULUGA KARŞI İLKESİZLİK

Trabzon TÖB-DER Genel Kurulunda Demokratik Merkezîyetçiler, Devrimci Öğretmen Devrimci Demokrat Birlik, Demokratik Merkezîyetçiler Birlik, Demokrasî için Birlik ve Yurtsever Öğretmen gruplarının oylarını olarak seçimleri kazandı.

Demokratik Merkezîyetçilerin listesi 240 oyu alırken, Birlik Dayanışma grubu listesi 172 oyu aldı. Halkçı Eğitimciler ise 154 oyu topladılar.

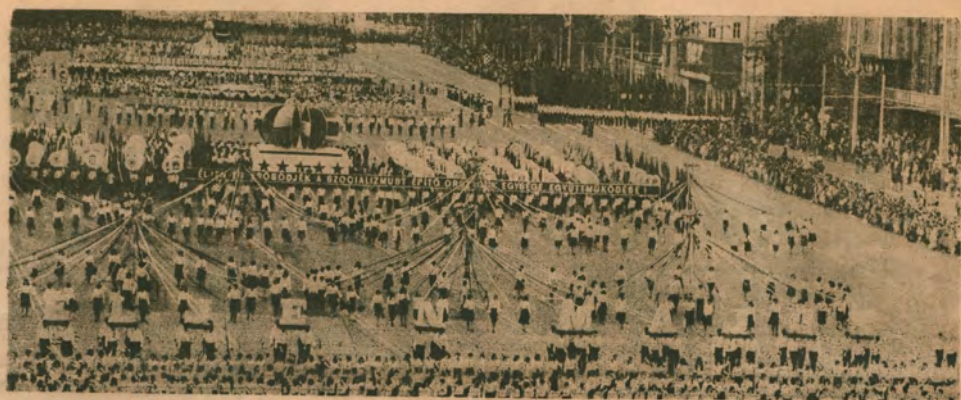
Genel Kurul'un ilginç bir yanı da, Yurtsever Öğretmen grubunun amaçları hoşkarlıklar olarak tanımlayan Demokratik Merkezîyetçilerin Birlik Dayanışma grubunun «Maocuların örgütleniştirici» ile ilgili önerisine katılmamasıydı. Demokratik Merkezîyetçiler Devrimci Öğretmen grubunun böyle bir karar alınıldığı takdirde kendilerinin desteklemeyeceğini açıklaması üzerine maoculuga karşı tavır koyamadılar. Seçimleri kazanabilmek için maocuların TÖB-DER'den ihrar edilmesini yulundaki karar çıkmasını engellediler.

Genel Kurul'da bir başka ilginç nokta da Gültekin Gazioğlu'nun davransıydı. Gazioğlu seçiminin hemen öncesinde yaptığı konuşmada strekili olarak Birlik Dayanışma grubunun suçları. Bunun üzerine protesto edildi. Gazioğlu belediyesini bir tavir karşılığında şehrin yarda kesip oturmak zorunda kaldı.

BARTIN TÖB-DER KONGRESİNİ BİRLİK DAYANIŞMA GRUBU KAZANDI

Bartın TÖB-DER Şubesi Genel Kurulu 7 Nisan günü yapıldı. Geniş Öğretmen kesiminin katılımıyla yapılan genel kurulda Birlik Dayanışma grubu 237 oyu olarak kazandı.

TÜSTAV